

Giới thiệu Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại

Truyện Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại của tác giả Đồng Tước Kiều Kiều là câu chuyện xuyên không lại có chút huyền huyền rất ly kỳ và hấp dẫn.

Nằm mơ gặp phải xà, đương nhiên, đây chỉ là nằm mơ mà thôi - - nhưng là ai có thể nói cho nàng biết, vì cái gì nằm mơ sẽ mang thai? Nàng thê, nàng nhất định phải tìm được sắc xà chết tiết đó, sau đó đem nó hủy xương lột da. Mới mang thai được ba tháng, nàng thê nào đã sinh ra xà cục cưng...

Thật sự đã xảy ra chuyện gì với nàng, nàng phải làm gì và liệu nàng có trở về thời hiện đại được hay không mời các bạn đón đọc những chương truyện hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Sắc xà trong mộng quán quít lấy nàng, tuyệt đối không phải là hư ảo

Editor: Đào

Trong một thành phố biển của Trung quốc, trong một khách sạn năm sao, trong một căn phòng rèm cửa sổ bao phủ, một tia sáng cũng không lọt.

Rèm cửa sổ dày đặc, đem bên ngoài thế giới nhộn nhịp sôi động, cùng trong phòng là một thế giới u ám, ngăn cách không có chút nào liên lạc.

Trên chiếc giường sa hoa rộng lớn, Liễu Thanh Thanh lông mày nhíu chặt, cảm giác có một cái gì mẫn mẫn đang quấn trên người nàng, nàng muốn thoát ra, lại không nhúc nhích được.

Thứ đó lạnh buốt ma sát da thịt của nàng, cùng với thân thể mảnh khảnh của nàng liên tục động.

Nàng đưa tay, nghĩ muốn đẩy nó ra, nhưng là tay chân căn bản không nghe theo ý.

Nàng thở hổn hển, có chút sợ hãi cảm giác như thế này, nhưng lại còn có chút... mong đợi..

Đúng vậy, cảm giác này là hoan ái, hoan ái làm cho nàng có chút mong đợi.

Không được, không thể được bị một thứ không biết là động vật hay người nào đó chiếm tiện nghi như thế.

Nàng lần nữa muốn động tay, đẩy ra thứ đang quấn quanh lấy thân thể nàng, nhưng ngón tay run rẩy vài cái, lại một lần nữa thất bại...

Thứ đó càng thêm dừng cảm, tách ra hai chân của nàng, nàng đau đến mờ mắt ra, chiếu vào trong con ngươi của nàng một đôi mắt xà như một viên ngọc lưu ly hồng chói lóa, nàng sợ hãi giật mình, thân thể co rúm lại một tý.

Liễu Thanh Thanh trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh, nhìn chăm chú xem lại, con mắt xà khổng lồ màu đỏ lại biến mất không thấy gì nữa, lưu lại cho nàng chính là thân thể đau nhức.

Nàng chống đỡ từ giường lớn đứng dậy, đưa tay mở ra chốt cửa trong phòng, ánh sáng đem cả căn phòng chiếu rọi phảng phất như ban ngày.

Bình tĩnh tâm tình của mình, nàng nhìn mình trên tấm kính tủ quần áo.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, trên trán còn có mồ hôi lạnh lưu lại, vóc người xinh đẹp hấp dẫn, trên mặt còn mang theo hồng hồng vết hôn, ở trong phòng yên tĩnh như vậy, thân thể trắng nõn của nàng, mang theo một loại trí mạng mê hoặc.

Nàng đứng ở nơi đó, sắc mặt lãnh túc (lạnh nhạt + nghiêm túc), chậm rãi mở tủ quần áo, sau đó tìm ra quần áo của mình, từng cái từng cái mặc vào.

Chuyện vừa mới xảy ra trên giường tuyệt đối không phải là mộng, lúc mới bắt đầu, nàng còn có thể xem những chuyện kia như một giấc mộng hồi xuân, nhưng là bây giờ, không thể rồi...

Vết hôn trên cằm cổ nàng có thể làm chứng, sắc xà trong mộng quán quít lấy nàng, tuyệt đối không phải là hư ảo.

Còn có vật trong bụng của nàng...

Nàng đưa tay, vuốt lên bụng bằng phẳng của mình, buổi tối hôm nào cũng bị một con rắn cường X, từ đó nàng đã mang thai ba tháng.

Ba tháng này, nàng trốn đông trốn tây, trốn tránh tổ chức truy sát, mục đích là vì muốn biết rõ ràng, đến tột cùng là con xà nào cả gan làm loạn, dám thừa lúc nàng lúc ngủ cường X nàng.

Con xà không biết xấu hổ này, tựa hồ chỗ nào cũng có, nhưng vừa đi vô ảnh đi vô tung, nàng tìm khắp không đều không thấy nó.

Nhưng cảm giác đó gần như chân thật **, hàng đêm quần quít lấy nàng, làm cho nàng bất không được, cũng trốn không thoát.

Mặc quần áo tử tế, nàng đem tất cả vũ khí toàn bộ cất kỹ, đi đến bên cửa sổ, nàng duỗi tay kéo màn cửa sổ ra, bên ngoài sắc thái sắc sỡ, lập tức đập vào trong mắt.

Truyền đến nhiều loại tiếng ồn khác nhau, lông mày xinh đẹp nhăn lại một tý, tay kéo rèm cũng chậm đi rất nhiều.

Sau lưng truyền đến một tiếng súng vang, như một loại phản xạ, ngồi xổm người xuống, sau đó bỗng nhiên quay đầu lại, viên đạn từ đỉnh đầu nàng xuyên qua, bắn vào trên cửa sổ, chỉ nghe tiếng "Bùm" đều vỡ vụn ra hết.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Không người nào có thể thoát khỏi hòng súng của nàng

Editor: Huỳnh Thiên Trúc

Beta: Đào

Chiếc Makovor nhắm đen trong tay nàng, đã nhắm ngay vào hai người đàn ông đang đứng ở cửa ra vào, nhưng hấn lại nghĩ rằng nàng sẽ không có cơ hội nổ súng. Ngón tay trở của nàng khẽ nhúc nhích, theo đó là hai tiếng súng vang lên, hai người đàn ông ngã xuống trong vũng máu.

Một phát súng lấy mạng, không do dự gì, ngay sau đó nàng đứng lên rồi bỏ chạy về phía cửa.

Cửa không biết lúc nào đã bị mở ra, nàng mà từ cửa chạy trốn vào lúc này, nhất định sẽ trúng phải ổ mai phục, cho nên nàng cũng chỉ có thể đi con đường khác.

Liễu Thanh Thanh, quay người lại hướng về phía cửa sổ, thân hình mảnh mai của nàng tung người nhảy xuống, cánh cửa lại một lần nữa xuất hiện hai người đàn ông mặc âu phục màu đen, trên tay họ là một khẩu súng ngắn giống của nàng đang cầm trong tay, không ngừng nhắm vào nàng mà bắn.

Thân ảnh của nàng trong tích tắc biến mất ở cửa sổ, chiếc Makovor trong tay lại bắn ra hai viên đạn.

Nàng không quay đầu lại nhìn, nhưng lại biết rõ, hai người kia nhất định là đã ngã xuống.

Không có người nào có thể thoát khỏi hòng súng của nàng.

Từ cửa sổ nhảy xuống, nàng mới nhớ đến là nàng đang ở khách sạn ba mươi sáu tầng, theo lực hút trái đất mà rơi xuống, nàng mà không ngã thành bánh thịt cũng không sống nổi.

Nàng còn chưa tìm được con sắc xà đã gieo giống trong bụng mình, nên nàng nhất định phải sống thật tốt.

Nghĩ tới đây, ngón tay cái trong bàn tay phải của nàng sờ nhẹ chiếc nhẫn trên ngón trỏ một cái, trên mặt nhẫn bắn ra một dây sắt tinh tế, dây sắt móc vào máy điều hòa của tòa nhà cao ốc, thân thể nàng theo dây sắt kéo dài, từ từ rơi xuống đất.

Nhìn cửa sổ lầu ba mươi sáu đang mở rộng, Liễu Thanh Thanh hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng rời đi.

Muốn giết nàng, trước hết đem hết công phu luyện thành rồi nói sau.

Nàng bảy tuổi đã bị tổ chức thu dưỡng, về sau thì ngoại trừ giết người thì chính là giết người, nàng không nhớ đặc bao lần phải liều mạng chạy trốn, cũng không nhớ rõ bao nhiêu lần tỉnh lại trong nhà xác.

Những năm này, nàng cũng chán ngán mệt mỏi lắm rồi, từ khi tổ chức phát hiện nàng mang thai, lúc họ ép buộc nàng đem bỏ đứa nhỏ, nàng liền mang theo vũ khí trang bị trốn thoát.

Không phải nàng yêu thương gì đứa nhỏ trong bụng này, thậm chí ngay cả nó là người hay rắn cũng không biết.

Chỉ là nàng muốn rời đi, muốn kiếm cho mình một cái cớ, thoát khỏi cái tổ chức không có thiên lý này.

Lúc leo tường qua hai con đường, bụng Liễu Thanh Thanh bỗng nhiên đau nhói, một loại đau do dây chằng bị kéo giãn, trong bụng như có một cái gì đó, gãy dựa muốn thoát ra ngoài.

Sắc mặt nàng rất khó coi, trên trán còn có một lượng lớn mồ hôi lạnh cứ chảy ra, ngồi xổm người xuống, một tay Liễu Thanh Thanh vuốt ve bụng dưới, chỉ thấy bụng dưới bỗng nhiên giống như một quả bóng cao su, đang không ngừng căng trướng.

Nàng cắn chặt môi dưới, chăm chú nhìn chằm chằm vào bụng của mình, xem xem nó có nổ tung hay không.

Chết tiệt, bụng càng lớn, thì cảm giác đau đớn ngày càng kịch liệt. Nàng vuốt ve bụng của mình, có cảm giác muốn đem bụng mình mổ ra, lôi tiểu quỷ bên trong ra đánh một trận.

Toàn thân nàng đầy mồ hôi lạnh, nhìn vào chiếc xe tải đang lao đến nhanh như đến chớp, sau đó cắn răng nhảy lên cabin rồi cướp lấy xe.

Tay lạnh như băng nhắm ngay đầu xe chiếm giữ khiến cho tài xế kia bị hù đến run rẩy một cái, suýt nữa là lạc tay lái.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Nàng cuối cùng cũng sinh

Beta : Đào

Edit: X Trang Moon

Tay cầm súng lạnh như băng nhắm ngay vào đầu của lái xe, tài xế kia sợ run người, vô lăng trong tay suýt nữa thì không giữ được .

Liễu Thanh Thanh mặt lạnh như băng , cổ nhện đau đớn mà nói với lái xe, "Đi bệnh viện - - "

"Được, được, cô không cần nổ súng, tôi đi..." Lái xe run rẩy, quay xe lại, phóng như bay về phương hướng bệnh viện .

Bụng của Liễu Thanh Thanh, khi thì giống như bóng cao su căng phồng lên, khi thì bay hơi bằng phẳng, bên cạnh lái xe đã sớm sợ đến một đầu mồ hôi lạnh, nếu không phải là người kia nắm trong tay sinh tử của mình, hẳn khẳng định đã bị dọa cho bất tỉnh.

Thật vất vả mới đến bệnh viện, Liễu Thanh Thanh bụng lại một lần như bóng cao su phồng lên, đau đớn đến tê tâm liệt phế, nàng vuốt bụng của mình, cầm lấy súng lục bắn vào phòng mổ của bệnh viện.

Bác sĩ thấy sắc mặt nàng khó coi, còn có bụng nàng nhô lên thật dọa người, muốn hỏi nhiều thêm câu, lại bị tay lạnh như băng của nàng đem súng dí vào trán .

"Cái gì cũng không cần hỏi, lập tức chuẩn bị phẫu thuật!" Liễu Thanh Thanh cắn răng, nhìn xuống con đau đến tận xương tủy kia, đem súng lục dí vào đầu bác sĩ, sau đó tự mình nằm xuống giường phẫu thuật.

Bên cạnh bác sĩ sợ ngẩn ra, vài người to gan muốn chạy ra khỏi phòng phẫu thuật, lúc đi tới cửa, đã bị Liễu Thanh Thanh một nhát bắn vào cửa, sợ đến đứng ngay tại chỗ.

"Đừng hòng nghĩ đến báo cảnh sát, cũng không được đi tìm người hỗ trợ, nếu không tất cả mọi người ở đây, đều phải chết!" Liễu Thanh Thanh lạnh giọng cảnh cáo, sắc mặt trắng bệch nằm ở nơi đó, sợi tóc trên trán cũng đã bị mồ hôi lạnh làm ướt nhẹp, nhưng khí thế hơn người vẫn như cũ.

Giờ khắc này, không người nào dám hoài nghi lời nói của nàng, toàn bộ đều đứng nguyên tại chỗ không dám cử động.

"Cô, cô cần phải chích thuốc tê..." Một bác sĩ lớn tuổi , lúng túng đề nghị.

"Tôi không cần, hiện tại, lập tức đem từ cung của tôi mổ ra - -" Liễu Thanh Thanh cảm giác hồ hấp đều mang theo một loại đau đớn, cô một ngụm cắn răng giống như đã bị cô cắn cho vỡ vụn, đau đớn, là một việc khiến cô không sợ hãi.

Nhiều năm như vậy, cô đã thành thói quen với mỗi loại hình thức đau đớn .

Huống chi lúc này, cô gặp phải tổ chức truy sát, cô nhất định phải duy trì tỉnh táo.

Phòng giải phẫu tĩnh lặng xuống, tất cả mọi người nhìn người phụ nữ trước mắt có sắc mặt tái nhợt này, chỉ thấy cô đầu tóc đã bị mồ hôi làm cho ướt nhẹp, nằm ở nơi đó, dùng một loại tư thế quật cường cầm lấy súng lục.

"Cô gái, cô không cần sợ, mau bỏ tay xuống, tôi giúp cô đỡ đẻ, nhưng là cô nhất định phải tiêm thuốc tê!" Một bác sĩ nữ lớn tuổi, hòa ái nhìn Liễu Thanh Thanh, tiến lên muốn an ủi nàng, lại bị nàng ngăn cản.

Liễu Thanh Thanh hét ầm lên, xé rách đau đớn, cơ hồ khiến cho nàng cảm thấy thân thể của mình như bị cắn nuốt sau đó bình thường trở lại, dưới thân một dòng nước chảy ra, không biết ai hô lên một câu, "Nước ối đã vỡ..."

Tất cả mọi người lại không e ngại vật trên tay nàng nữa, đạo đức nghề nghiệp khiến cho bọn họ cuống quýt tiến lên đỡ đẻ, sau đó Liễu Thanh Thanh thét lên một tiếng tê tâm liệt phế, nàng cuối cùng cũng sinh a.

Nhưng những bác sĩ kia, toàn bộ đều sững sờ ngay tại chỗ, nhìn chăm chăm thứ mà Liễu Thanh Thanh sinh ra, sợ mất cả ba hồn bảy vía.

Bọn họ nhìn thấy cái gì đây? Xà, cư nhiên lại là một con mãng xà toàn thân đỏ búng, con mãng xà khổng lồ kia to bằng chùng cánh tay, lớn như vậy, uốn lượn ở dưới người nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi*, *Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ánh mắt của con rắn này tại sao giống nàng như vậy!

Editor: Tôi Là Ai!?

Beta : Đào

"A, yêu quái a --" Không biết ai đã hét lên một câu.

Bác sĩ y tá gan lì một chút còn có thể di chuyển, chạy trốn chết, trốn ra khỏi phòng phẫu thuật.

Mà người nhát gan thì trực tiếp sợ đến hôn mê rồi.

Ngoài phòng giải phẫu, còi báo động bắt đầu vang lên, lái xe bị ép buộc hiển nhiên đã báo cảnh sát.

Phía bên ngoài cửa sổ, người đàn ông mặc âu phục màu đen lại một lần nữa xuất hiện một cách quỷ dị.

Sắc mặt Liễu Thanh Thanh trở nên vô cùng tái nhợt, nàng cố sức đem thân thể mình đứng lên, sau đó nhìn thứ mà mình vừa mới sinh ra.

Đó là một con mãng xà*, quanh quẩn ở phía dưới người nàng, dùng hàm răng bén nhọn, cắn bấp đùi đã dính đầy máu tươi của nàng.

* con mãng xà: con rắn

Sắc mặt nàng trắng bệch tới cực điểm, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa trên trán, run rẩy cầm lấy một cây kéo bên cạnh, nhắm thẳng mãng xà màu đỏ đậm tới.

Yêu quái này, thế nhưng lại từ trong bụng của nàng sinh ra, nàng muốn giết nó...

Mãng xà ngẩng đầu nhìn nàng, ánh mắt hoàn toàn giống như đứa trẻ bình thường vô tội đáng thương, nàng thế nào lại phát hiện, ánh mắt của con rắn này, tại sao giống hệt nàng vậy.

Tay cầm lấy cây kéo run rẩy vài cái, nàng cắn chặt hàm răng, cuối cùng không có cách nào ra tay, phần hện ném cây kéo đi.

Con rắn nhỏ vui mừng, thân thể không ngừng bành trướng, đuôi rắn quét ngang một cái, phòng giải phẫu lập tức trở thành một mảnh hỗn độn.

Bóng dáng cảnh sát đã xuất hiện ở trước cửa, sau đó là một loạt tiếng thét chói tai, không ít cảnh sát đã lấy súng ra, tất cả đều nhắm ngay con rắn nhỏ màu đỏ được cho là xinh đẹp trong phòng.

"Cẩn thận!" Liễu Thanh Thanh không để ý thân thể còn đau đớn, nhanh chóng mặc quần áo tử tế, hướng con rắn nhỏ hô lên.

Con rắn nhỏ nghiêng đầu, con mắt màu đỏ nhanh như chớp nhìn nàng, đúng lúc phát hiện người ở cửa đánh lén, đuôi rắn quét ngang một cái, cái đuôi như gió bão mưa rào hướng những cảnh sát kia quét tới.

"Giết bọn họ!" Liễu Thanh Thanh lạnh lùng nghiêm nghị nói, dám thừa cơ trong lúc nàng sinh con mà đánh lén bọn họ, nhất định phải trả giá thật lớn.

Nàng đưa tay, nắm chặt các loại dao nhỏ trên bàn giải phẫu, sau đó trong không khí phát ra vài tiếng "Sưu sưu", dao nhỏ sắc bén lạnh lẽo như tuyết, mấy cảnh sát cầm đầu định bắn con rắn nhỏ liền ngã trong vũng máu.

Con rắn nhỏ kia thấy Liễu Thanh Thanh như tăng thêm thể lực, lực đạo khi đuôi rắn quét ngang liền gia tăng một chút, chuồn êm tiến vào chỗ cảnh sát, toàn bộ đều bị đuôi rắn quật ném lên tường, quật đến máu tươi chảy ròng ròng.

Cửa sổ xuất hiện vài cọng dây thép, tiếp đến nhìn thấy vài người đàn ông mặc âu phục màu đen, bọn họ là người trong tổ chức cao cấp.

Nghĩ đến bọn họ vừa mới thấy mình chạy trốn từ cửa sổ, cho nên lúc này trong lòng nàng sinh ra tâm tư, thế nhưng lại đánh lén từ cửa sổ, hơn nữa nhất định trước cửa có người của bọn họ.

Liễu Thanh Thanh cười lạnh một cái, lấy súng lục ra, nhắm ngay vị trí cửa sổ, hoá tuyến nhanh chóng lướt đi.

Con rắn nhỏ thấy được hai kẻ lạ mặt, đuôi rắn lập tức quét về phía cửa sổ, một tiếng vang "Bùm" thật lớn, cả vách tường bị đuôi của nó quét ngang lập tức xuất hiện một lỗ thủng khổng lồ.

Trong phòng lập tức khói báo động phun ra ào ạt, tất cả thiết bị công nghệ cao cấp, toàn bộ đều bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, đầu dây điện còn phát ra âm thanh "Xuy... xuy".

Người đàn ông mặc âu phục màu đen suýt chút nữa bị súng lục của Liễu Thanh Thanh bắn chết, còn có suýt nữa bị quật ngang roi xuống từ tầng chín.

Con rắn nhỏ thu lại cái đuôi, kiêu ngạo nhìn nơi này một chút, cái đầu nhỏ màu đỏ ngược lên, tựa hồ muốn tranh công Liễu Thanh Thanh, ánh mắt vô cùng đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyến Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Giết xà yêu này, vì dân trừ hại!

Beta: Đào

Editor: Nhan Như Song

Liễu Thanh Thanh đã ở trong khói báo động liên tục, kéo thân thể nhuốm máu tới chỗ con rắn nhỏ, con rắn nhỏ quay đầu lại nhìn nàng, lại mở miệng nói chuyện "Mẹ, chung quanh đây ẩn dấu rất nhiều người cầm vũ khí, chúng ta đi mau!"

Liễu Thanh Thanh chẳng quan tâm suy tính, vì cái gì mà xà nói được tiếng người, phi thân cười lên thân thể con rắn nhỏ, con rắn nhỏ liền mang theo nàng, uốn lượn bò ra bên ngoài.

Bay qua cửa sổ đã bị phá hủy hết, con rắn nhỏ cùng thân thể của nàng kịch liệt hạ xuống, con rắn nhỏ hét rầm lên, không ngừng hô "Mẹ cứu mạng..."

Liễu Thanh Thanh một đầu mồ hôi lạnh, con rắn ngọc này, đang trốn chạy, thế nhưng từ lâu chín nhảy xuống, nàng còn tưởng rằng nó biết một chút đặc dị công năng gì gì đó, ít nhất có thể mang theo nàng cười mây đạp gió.

Không nghĩ tới, nó trực tiếp mang theo nàng nhảy lầu, con rắn đàn như vậy, thật sự là nàng sinh ra sao?

Thần linh a, nàng mới mười chín tuổi, quá khó có thể tin a!

Sinh con rắn nàng đã khó có thể tiếp nhận, hiện tại con rắn này thế nhưng chở nàng nhảy lầu.

Nàng muốn lần nữa mở ra chiếc nhẫn trên ngón tay, nhưng đã không còn kịp rồi. Lầu chín nói cao thì cao thật, nhưng căn bản không có thời gian để cho nàng mở chiếc nhẫn ra, nhưng nói thấp cũng không thấp, có thể trực tiếp làm cho nàng cùng ngọc xà này ngã thành bánh thịt.

Nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể mình và con rắn nhỏ, giống như đường vòng cung rơi xuống, chờ đợi kết cục bị ngã tan xương nát thịt...

*

Nhật Dực Quốc, ngoại ô hoang tàn vắng vẻ, Tiêu Mặc toàn thân đầy máu đứng ở nơi đó, tay phải của hắn che lấy cánh tay trái của mình, máu đỏ thẫm, đang ồ ồ từ trong tay chảy ra.

Nhìn khắp bốn phía, bên cạnh có hơn hai mươi sư đoàn giết yêu vây quanh hắn, người người cầm trong tay bảo kiếm phát ra ánh sáng hùng hoàng. Vòng vây đang từ từ thu nhỏ lại, hắn đứng ở trong đó, khuôn mặt tuấn mỹ suy nghĩ, trong con mắt tà tứ mang theo chút ý cười bất cần đời.

Đây là một nam tử đẹp đến mức tận cùng, tóc đen như mực, được một cây trâm ngọc tùy ý búi ở sau gáy, phần tóc đen còn lại như thác nước rủ xuống bên hông.

Gió thổi qua, sợi tóc xẹt qua gò má hoàn mỹ của hắn, mắt phượng tà tử của hắn lại như hoa đào tháng ba, sáng lạn mê hoặc lòng người.

Một người hoàn mỹ không tỳ vết như vậy, khí chất ung dung lộng lẫy, ngũ quan tuyệt mỹ như nam tử trong tranh đi ra, khóe môi lại làm đầy lên mùi chút mùi máu tanh dữ tợn.

"Tiêu Mặc, ngươi còn trốn chỗ nào!" Một nhà sư giết yêu cầm đầu, hung ác cầm trường kiếm kim quang lấp lánh, từng bước từng bước đi tới chỗ Tiêu Mặc

.

Tiêu Mặc lui về phía sau vài bước, trong tay ngưng tụ lại quả cầu hắc khí. Hắn dám cam đoan, nếu những lão nhân gia này ép hắn như thế, hắn nhất định giết tất cả con cháu bọn họ một người cũng không tha.

"Mọi người cùng nhau tiến lên, giết xà yêu này, vì dân trừ hại!" Một nhà sư giết yêu khác, quơ trường kiếm, đôi mắt lạnh tiến lên, nghĩ muốn dẫn đầu giết Tiêu Mặc.

Về mặt Tiêu Mặc trào phúng, hắc khí trong tay, ngưng tụ thành quả cầu ánh sáng màu tím mờ hồ.

Nhà sư đang ở gần nhất muốn lao về phía trước giết hắn, bỗng nhiên thiên địa biến sắc, gió nổi mây bay mịt mờ, một bóng dáng vàng nhạt đánh thật mạnh tới hướng của Tiêu Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Vừa nhìn cũng không phải dễ chọc...

Edit: Zan

Beta: Đào

Tiêu Mặc bị nện choáng váng mặt mày, chưa kịp thấy rõ là ai đang đề lên thân, thì bóng dáng vàng nhạt kia đã rời đi, hắn nhìn thấy trên người kẻ đó có mùi máu tươi nồng nặc.

Tất cả nhà sư diệt yêu đều ngẩn người, nhìn chằm chằm vào bóng dáng vàng nhạt của thiếu nữ đang rơi xuống.

Thiếu nữ có sắc mặt trắng như tờ giấy, tóc dài che kín nửa khuôn mặt, đôi nàng có thể quay người lại, lộ ra nửa khuôn mặt còn lại, tất cả mọi người đều giật mình há to miệng.

Là một thiếu nữ xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo, mặt như tranh vẽ, toàn thân nàng toát ra khí chất lãnh diễm.

Chỉ thấy cô gái kia từ trên người Tiêu Mặc chậm rãi đứng lên, từ trong ống tay áo rút ra một vật màu đen, không ai biết đó là cái gì, tất cả mọi người toàn bộ đều vây quanh thiếu nữ.

Yêu khí, trên người thiếu nữ này thế nhưng lại có yêu khí, nhưng nàng tuyệt đối không phải là yêu quái, về việc này hơn 20 vị nhà sư diệt yêu có kinh nghiệm phong phú về diệt trừ yêu quái ở đây đều có thể làm chứng.

"Giết" Không biết ai hô một câu, hơn 20 nhà sư diệt yêu đồng thời ra tay, trường kiếm trong tay lăm lẹ đâm về phía Liễu Thanh Thanh cùng Tiêu Mặc đang ở sau.

Tiêu Mặc cười tà tử, không để ý tới tay trái mình bị thương, chỉ hứng thú tràn trề nhìn bóng dáng vàng nhạt của thiếu nữ trước mắt đang bị vây lấy.

Rất tốt, hắn phải thừa lúc trước khi thiếu nữ này bị giết khôi phục lại nguyên khí, sau đó sẽ một lần giết hết tất cả những tên nhà sư diệt yêu này không cho bất kì kẻ nào chạy thoát để báo thù.

Lúc tất cả trường kiếm đâm về phía Liễu Thanh Thanh, biến cố bỗng nhiên phát sinh, chỉ thấy vũ khí màu đen trong tay Liễu Thanh Thanh, "Bùm, bùm, bùm--" phát ra vài tiếng nổ, vị nhà sư diệt yêu cầm đầu chết trong vũng máu.

Tất cả mọi người đều ngẩn người lần nữa, đằng sau tên nhà sư diệt yêu vừa chết có người hét to, "Sư thúc, sư thúc..."

Hiển nhiên, người vừa chết có thân phận không nhỏ, người phía sau muốn tiến lên, Liễu Thanh Thanh đã thay đổi vũ khí trong tay, là một cây súng tự động AK47, theo sau là một đạo ánh lửa chói mắt, toàn bộ người đã ngã trên mặt đất.

Đến khi chết bọn họ vẫn không hiểu, thứ vũ khí đáng sợ trong tay Liễu Thanh Thanh là cái gì.

Cắt kỹ súng tự động, Liễu Thanh Thanh quay người lại, lạnh lùng nhìn nam nhân đang trợ mắt há mồm kia.

Sự tồn tại của nam nhân này sẽ làm cho nữ nhân khắp thiên hạ ghen ghét, gương mặt tuấn tú tuyệt mỹ, mắt phượng tà mị, sống mũi thẳng tắp, môi mông đỏ tươi, ngũ quan tinh xảo.

Liễu Thanh Thanh không bị mê hoặc bởi gương mặt tuyệt mỹ đó, nàng chỉ đứng đấy, trên gương mặt lãnh diễm hiện lên thần sắc rét lạnh. Nàng biết rõ, những người nàng mới giết kia là vây quanh nam nhân trước mặt này, nàng chỉ lam đậm lưng thôi. *do nữ chính xuyên về cổ đại nên Zan sẽ đổi xưng hô thành "nàng" nhá!!*

Mặc dù là thuận tay cứu hân, nhưng nàng cũng không muốn hân cảm tạ nàng.

"Ở đây là nơi nào?" Giọng Liễu Thanh Thanh lạnh như băng vang lên.

Tiêu Mặc đánh giá vũ khí trong tay nàng, đôi mắt nheo lại cười tà mị nói, "Nơi này là Nhật Dục quốc, trên tay ngươi là vật gì? Có thể cho ta mượn xem một chút được hay không?"

Nữ nhân này cách ăn mặc cổ quái, hơn nữa còn lấy ra một vũ khí lợi hại như thế, vừa nhìn cũng biết không phải người dễ chọc, nếu có thể lấy được vũ khí trong tay nàng, về sau có gặp phải những tên diệt yêu kia cũng không cần chạy trốn...

Liễu Thanh Thanh như nhìn ra được ý nghĩ của hân, cự tuyệt nói, "Không thể!"

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi*, *Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Ngươi có nhìn thấy một con rắn hay không?

Edit: thiên_lazy

Beta: Đào

"Uy, ta nhìn là biết ngươi vừa tới quốc gia này có đúng không? Nhất định là có rất nhiều địa nơi ngươi không hiểu, ta có thể nói cho ngươi nghe toàn bộ những gì ta biết,.... "Tiêu Mặc đến gần nàng, cố hết sức thuyết phục nàng.

Trên gương mặt tuấn tú của Hân, nở rộ lên một nụ cười mỉa hoặc lòng người, hân tin tưởng nữ nhân trên đời này, không có mấy người có thể kháng cự được nụ cười của hân.

Hân biết rất nhiều thiếu nữ, chỉ cần hân cười với họ. Họ sẽ cam tâm tình nguyện đem bản thân tặng cho hân, cho dù làm đồ ăn trong miệng hân.

Nhưng hiển nhiên, hân đã đánh giá thấp định lực của Liễu Thanh Thanh, chỉ thấy lúc hân cười tươi tới gần Liễu Thanh Thanh,

Liễu Thanh Thanh đã cầm súng giơ lên, nhắm ngay đầu của hân, lạnh lùng nói:"Đừng đánh chủ ý lên đồ vật của ta, nếu không, ngươi sẽ trở thành một khối thi thể."

Tiêu Mặc giơ hai tay lên, trong con ngươi rõ ràng vẫn mang theo ý cười nhàn nhạt như cũ, nhưng là ý cười rất miễn cưỡng, xem ra hân rất kiêng kỵ vũ khí này.

Hân gật đầu, "Được, được, ta sẽ không đánh chủ ý đến súng của ngươi, nhưng ngươi dù sao vẫn nên nói cho ta biết, ngươi tên là gì đi! "

"Vào "Một tiếng, bả vai của Tiêu Mặc đã trúng đạn, hân đau đến biến sắc, mồ hôi lạnh cũng ròng ròng rơi xuống.

"Ngươi nghe không hiểu lời của ta nói sao? Còn dám nghe ngóng chuyện của ta, kẻ tiếp sẽ là đầu của ngươi bị bắn đấy "Liễu Thanh Thanh lạnh nhạt nhìn hân, giờ súng lục có gắn ống ngắm trên tay trái lên.

Tiêu Mặc gật đầu, hân cũng không dám nói nhảm nữa, sợ hãi đối với Liễu Thanh Thanh lại sâu thêm một tầng.

Nữ nhân này tàn nhẫn lạnh lùng, so với mình thế nhưng còn muốn hung ác hơn, nói giết người liền giết người, mà còn có một thứ yêu khí, thật không biết nàng từ đâu tới đây.

Hân nghĩ mình sẽ có bao nhiêu cơ hội từ trong tay nữ nhân này trốn đi, suy nghĩ một chút, cuối cùng không dám lấy bản thân ra mạo hiểm, chỉ có thể bị nữ nhân này cưỡng ép đi về phía trước từng bước một.

Chờ cơ thể hân hồi phục như cũ, hân nhất định phải làm cho nữ nhân này đẹp mặt, trước hết để cho nàng thần phục vì sức quyến rũ của mình, thỏa mãn

đục vọng của hắn, cuối cùng đem nàng làm thức ăn, một ngụm một ngụm nuốt vào trong bụng hắn.

Nàng xinh đẹp như vậy, thì thích hợp với trước bạo sau giết.

Cứ như vậy mà đi, Liễu Thanh Thanh giờ súng lục về phía Tiêu Mặc, Tiêu Mặc liền giờ tay, một bộ dáng tù binh.

Hai người từ từ đi tới rừng rậm, màn đêm buông xuống, cũng không có gặp một người hay rắn.

Liễu Thanh Thanh có chút thất vọng, con rắn nhỏ kia mà nàng sinh ra đâu rồi? Chẳng lẽ là nàng mặc danh kỳ diệu đi tới Nhật Diệu Quốc, mà con rắn nhỏ lại rớt xuống từ lâu chín chết rồi sao.

Không thể nào, trong nháy mắt nàng rơi xuống đất, vẫn cảm giác được con rắn nhỏ tồn tại, không có khả năng nó chưa cùng nàng đến thế giới này.

"Ta hỏi ngươi, lúc ta rơi xuống, ngươi có hay không nhìn thấy một con rắn..." Âm thanh của Liễu Thanh Thanh bỗng nhiên vang lên từ phía sau, cũng làm cho Tiêu Mặc đứng ở phía trước bị nàng cường ép mà nhú mày.

Nữ nhân này biết rõ còn cố hỏi mình một con rắn, còn hỏi mình có hay không nhìn thấy một con rắn, không chút để ý, lập tức đáp: "Có, đã bị ngươi đặt ở dưới thân..."

Liễu Thanh Thanh nhếch môi, lần này cũng có thể khẳng định, con rắn nhỏ nàng sinh ra, thật là đi tới thế giới này còn bị nàng đè ở dưới thân.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Nàng cho rằng hắn là loại xà yêu muốn khi dễ là khi dễ phải không?

Editor : Lãnh Băng Hình

Beta : Đào

Nàng nhú mày đi tới, tự hỏi, đến cuối cùng con rắn nhỏ kia đi đến nơi nào, không lẽ nó trốn đi?

Trong rừng cây vào đêm khuya, rất lạnh, Liễu Thanh Thanh trong bóng đêm, thị lực mặc dù khá hơn người bình thường một chút, nhưng l cũng không bằng xà yêu trước mặt thị lực cực tốt.

Đi một nửa, nàng dừng lại, lạnh giọng phản phó nói, "Đi nhặt ít củi nhóm lửa..."

Tiêu Mặc xoay người lại, không vui nhìn người phụ nữ này, khó có thể tin nói, "Ngươi là nói, để cho ta đi nhặt củi sao?"

Nói giỡn, hắn đường đường là xà yêu tu luyện một vạn năm, bởi vì ở nhân gian hành tẩu, giết người cướp của không chuyện ác nào không làm, cho nên mới không có thành tiên. Nếu hắn liên tục ngoan ngoãn ở xà giới, hiện tại đã sớm bạch nhật phi thăng (thăng cấp thành tiên).

Nhưng nữ nhân đáng giận này, không chỉ bắt hắn, còn sai hắn đi nhặt củi nhóm lửa, nàng cho rằng hắn là loại xà yêu muốn khi dễ là khi dễ phải không?

Nhưng Liễu Thanh Thanh căn bản không biết, nam nhân tuấn mỹ tuyệt trần trước mắt không phải con người, nếu không nàng sẽ phải suy nghĩ một chút, binh khí trong tay mình, thật có thể xử lý nam nhân này sao?

"Nói nhảm nữa, ta liền giết ngươi!" Liễu Thanh Thanh liếc hắn một cái, đem súng lục nhét vào bên hông, tìm một cây đại thụ, ngồi xuống, đem áo khoác cởi xuống vứt trên mặt đất, bắt đầu sắp xếp đồ đạc của mình.

Lúc đến đây chỉ lo chạy trốn chết, cũng không dự liệu đến mình sẽ đi tới nơi chim không thái phân này, cho nên trang bị mọi thứ đều không đủ.

Ngoại trừ hai cây súng lục Makarov, còn có một cây súng tự động AK47, cộng thêm một vài viên đạn và lựu đạn, còn không có cái gì khác.

Nàng dùng miếng vải lau chùi súng lục, căn bản không để ý tới Tiêu Mặc đứng ở một bên tròn mắt, há hốc mồm, Tiêu Mặc nhìn vũ khí trong tay nàng, hận đến nghiến răng nghiến lợi, lập tức xoay người đi nhặt củi.

Lúc nhóm lửa xong, Liễu Thanh Thanh ăn một chút bánh quy đem theo bên người, Tiêu Mặc nhìn bộ dáng nàng ăn bánh quy, cũng không dám mở miệng đòi bánh quy, chỉ có thể nuốt nước miếng.

Mặc dù có thể chịu đói nhiều năm, nhưng vừa mới đại chiến, làm cho thể lực của hắn bị tiêu hao, hiện tại cần đến thức ăn để bổ sung thể lực.

Nhìn bộ dáng nữ nhân này ăn , không có chút suy nghĩ nào muốn cho mình một chút thức ăn, quá ghê tởm, nếu là bình thường, hẳn xác định chắc chắn sẽ đem nàng làm thức ăn , ăn nàng , nhưng hiện tại hẳn không dám , kiêng kỵ vũ khí trong tay nàng.

"Uy, ăn hết những thứ này, ngươi có thể no bụng sao?" Tiêu Mặc ngồi ở chỗ kia, nhìn nàng ăn cũng không có giảm bớt nhiều bánh bích quy, lập tức tò mò hỏi.

"Ngươi muốn tìm một chút món ăn thôn quê cho ta sao?" Liễu Thanh Thanh cất kỹ súng lục, đem súng tự động gấp lại bỏ bên hông ,mặt lạnh nhìn Tiêu Mặc , trào phúng nói.

"Chung quanh đây có rất nhiều hổ tinh, đã tu luyện ba ngàn năm, không bằng, chúng ta đi bắt nó đến ăn cho no nê!" Tiêu Mặc đề nghị nói

Hổ tinh là vật đại bổ, nhiều năm trước Tiêu Mặc có nghĩ đến chủ ý đánh hổ nhưng không có cơ hội , hiện tại đúng lúc gặp xui xẻo, thì hổ tinh cũng gặp xui xẻo.

Liễu Thanh Thanh nghe không hiểu lời thực hư của hắn, nàng căn bản không tin tưởng trên cái thế giới này có yêu ma quỷ thần. Nàng sinh ra một đứa con trai là rắn hiện tại mới thôi, nàng vẫn chưa tin yêu tinh tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Giao cho ta là tốt rồi!

Beta: Đào

Editor: Nhan Như Song

Lập tức đôi mắt bắn ra hàn quang, nàng lạnh lẽo đánh giá Tiêu Mặc, tới tới lui lui tháo dỡ súng lục, nàng uy hiếp nhìn hắn, "Đừng đùa giỡn ta với bất luận mảnh khỏe gì, cho dù là hổ tinh, ta cũng đánh cho ngươi xuyên về hiện đại bị ô tô cán chết!"

Tiêu Mặc nhăn mũi lại, nữ nhân này, quả nhiên cường hãn. Chỉ là nếu thật sự xuyên về hiện đại bị ô tô cán, mũi vị đó có thể sẽ không tốt.

Hơn nữa linh khí hổ tinh bị tổn thương, hắn ăn vào trong bụng, khôi phục hiệu quả không lớn.

Nữ nhân này chính là không nghĩ đến mình đã phục hồi lại như cũ.

Mắt phượng của hắn tà tứ, khẽ nâng lên, nhìn thoáng qua Liễu Thanh Thanh, lập tức hạ quyết tâm, đợi nàng ngủ, hắn nhất định bay tới trong núi, sau đó ăn hổ tinh.

Một đạo ánh sáng chợt lóe qua, viên đạn bay qua gương mặt của hắn bắn vào thân cây phía sau, hắn ngồi ở chỗ kia, mặt lập tức liền biến sắc.

"Ngươi nữ nhân này..." Tiêu Mặc hô, cũng không dám lại tùy tiện lộn xộn.

"Ta nói rồi, đừng đùa giỡn ta với bất luận mảnh khỏe gì, nếu ngươi dám chạy trốn, trước khi ngươi chạy trốn ta sẽ giết ngươi!" Liễu Thanh Thanh lạnh lùng nhìn hắn, đôi mắt lạnh như băng.

Trong lòng Tiêu Mặc tức giận, lại không thể phát tác, chỉ có thể ngồi ở chỗ kia, nghĩ tới chạy trốn như thế nào, nữ nhân này so với mình còn muốn hung tàn hơn.

Kỳ thật nếu Tiêu Mặc chạy trốn, vũ khí trong tay Liễu Thanh Thanh, căn bản không thể bắt hắn, nhưng chuyện Liễu Thanh Thanh trong nháy mắt đã xử lý xong hai mươi tên yêu quái, làm Tiêu Mặc hoàn toàn kinh hãi, Tiêu Mặc chỉ có thể ngồi ở chỗ kia, tự tìm phiền não.

Lúc nửa đêm, bốn phía rừng cây truyền đến từng trận sói tru, ban đêm rét lạnh như vậy, trông thật thê lương.

Bầy sói không dám đến gần ánh lửa, trong lòng Liễu Thanh Thanh hiểu, cũng không để ý, chỉ là nhắm mắt lại dưỡng thần.

Trong tay áo truyền đến một tiếng nói, sau đó là một tiếng nói tinh tế nhỏ nhỏ vang lên, "Mẹ, chó ngủ, hổ tinh đến đây..."

Liễu Thanh Thanh mở mắt ra, muốn tra xét ống tay áo của mình, lại phát hiện Tiêu Mặc đang bay trong không trung, khóm cây trong bóng tối, một đôi mắt đỏ hồng to ra phá lệ kinh người.

"Hổ tinh, tới thật đúng lúc..." Tiêu Mặc cười, giữa không trung tóc đen bay múa, trong tay ngưng tụ ra một quả cầu màu vàng, đánh tới khóm cây đằng sau.

Theo một tiếng hồ gầm, một con mãnh hổ xuất hiện trước mặt hắn, hồ tinh vừa nhìn thấy nam tử ở giữa không trung, gầm nhẹ một tiếng, "Tiêu Mặc..."

Lập tức muốn xoay người chạy trốn, nhưng Tiêu Mặc ở đâu cho nó trốn, trong nháy mắt bay đến trước người của nó, nâng bàn tay lên, đã giam cầm được mãnh hổ.

Hồ tinh trong tay hắn, như không có sức lực phản kháng, gãy giữa vài cái, gầm thét, người và thú trong nháy mắt biến mất.

Liễu Thanh Thanh sắc mặt trắng bệch, nàng giờ sủng lên bắn hồ tinh, nhưng lúc này đây, chính xác lại lạc trong khoảng không, Tiêu Mặc mang theo hồ tinh nháy mắt biến mất, trong nháy mắt lại xuất hiện ở sau lưng Liễu Thanh Thanh.

"Hồ tinh này đâu cần ngươi tự động thủ, giao cho ta là tốt rồi!" Tiêu Mặc ngượng ngừng cười, bóp cổ hồ tinh, khẽ dùng sức, hồ tinh gầm thét ngã xuống đất, mất đi sinh mạng.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi*, *Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Nếu ngươi không ăn, thì ta không cần khách khí

Editor: Jen Con Nýt

Beta : Đào

Tiêu Mặc thờ phào nhẹ nhõm, cảm thấy ghê tởm người phụ nữ đáng ghét này, nếu nàng ta cầm súng lục sẽ dễ dàng huỷ đi nguyên khí của hồ tinh, thì sức lực hắn sẽ giảm bớt đi rất nhiều.

Liễu Thanh đứng ở nơi đó, sắc mặt tái nhợt, tay cầm khẩu súng lục hướng tới Tiêu Mặc.

Nếu như tên kia thực sự là hồ tinh, vừa nhìn thấy hắn đã bỏ chạy, có thể hiểu, người đàn ông này không chỉ tuần mỵ, so với hồ tinh còn lợi hại hơn.

Tiêu Mặc không biết, Liễu Thanh Thanh trong lòng đã đem hắn xếp vào loại cực kì nguy hiểm. Hắn mang con hồ lớn, bước tới bên cạnh đồng lửa, nhìn Liễu Thanh Thanh cầm súng lục chĩa vào mặt hắn, tuy tiện nói, “Ngươi không cần phải vì ta mà phòng bị như vậy, đem súng lục để xuống rồi cùng ta thưởng thức món ăn ngon...”

Liễu Thanh Thanh vẻ mặt lạnh lùng, không nói một lời, vẫn như cũ cầm súng lục chĩa vào hắn.

Tiêu Mặc cho rằng nàng muốn cùng hắn giành thức ăn, bởi vì nàng đã yêu cầu hắn làm một vài món ăn thôn quê cho nàng.

Hắn liền hào phóng đem con hồ lớn đẩy tới bên cạnh Liễu Thanh Thanh, nói, “Ngươi ăn trước đi, nhớ phải chừa cho ta một ít, ta còn cần nó để hồi phục sức lực đây...”

“Cút ngay, ta không ăn!” Liễu Thanh Thanh đá một cước vào con hồ lớn đã chết trên mặt đất, con hồ kia lại không nhúc nhích, nàng lạnh lùng nghiêm nghị, đưa ánh mắt rét lạnh nhìn Tiêu Mặc.

Tiêu Mặc xoay người lại, nhú mày nhìn nàng nói, “Ngươi thật sự không ăn sao? Trong suốt ba ngàn năm, con hồ tinh này đã được nuôi dưỡng rất cẩn thận!”

Liễu Thanh Thanh rất muốn đánh hắn nhưng đành phải nhịn xuống, tiếp tục cầm súng lục chĩa vào hắn, hắn khổ sở nói, “Nếu ngươi không ăn, thì ta không cần khách khí, vết thương của ta rất nghiêm trọng, nếu không ăn, ta sợ cơ thể ta sẽ không chịu được nữa mà trở thành hình dạng rất khó coi!”

Tiêu Mặc lắc người, sau khi biến đổi, trước mặt bây giờ là một con rắn màu đen.

Liễu Thanh Thanh như ngừng thở, nhìn con rắn trước mắt này.

Chỉ thấy con người đen nhánh của hắn lúc này như một khối ngọc đen rạng rỡ phát sáng trong đêm tối, nhưng lại mơ hồ lộ ra dấu vết mờ nhạt của màu đỏ.

Đầu tam giác, quần quai trước mặt Liễu Thanh Thanh, trông thật đáng sợ.

“Ta ăn cái này, ngươi không muốn ăn thì xoay người sang chỗ khác...” Tiêu Mặc thân thiện đề nghị.

Liễu Thanh Thanh sắc mặt biến hoá, đôi mắt mang theo vài phần lạnh lẽo, đôi môi mềm mại của nàng khẽ nhếch lên, lạnh lùng phun ra hai chữ, “Không cần - -”

Tiêu Mặc nghe vậy, không để ý nữa, cúi đầu ăn con hổ lớn.

Chỉ thấy hán lư vài cái, thân thể hán bỗng dài hơn, sau đó liền đem con hổ nuốt vào bụng.

“Đợi chút, chờ cho ta một ít...” từ trong tay áo Liễu Thanh Thanh truyền ra một tiếng nói non nớt, sau đó một con rắn màu đỏ chui ra từ tay áo rộng của nàng.

Con rắn đỏ không ngừng biến hóa, cuối cùng biến thành rất nhỏ để đến gần hán, bắt đầu giành lấy thức ăn trong miệng Tiêu Mặc.

Hai con rắn một đen một đỏ, một lớn một nhỏ bắt đầu tranh giành thức ăn.

Tiêu Mặc thấy rõ, con rắn nhỏ màu đỏ này từ trong tay áo của Liễu Thanh Thanh chạy ra, nhất thời không thể đoán được tiểu xà yêu này có quan hệ như thế nào với Liễu Thanh Thanh, chỉ có thể nhường cho nó một chút.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hai người không cần con nữa sao?

Beta: Đào

Bất tri bất giác, hai con xà đã ăn xong hổ tinh, Tiêu Mặc đứng đưa thân thể, khôi phục thành hình người, có chút chưa được thỏa mãn chắc lưỡi, "Tiểu tử, người từ đâu chạy đến đây, nhỏ như vậy đã muốn lẫn lộn trong nhân gian, không muốn sống nữa sao?"

"Mẹ!" Con rắn nhỏ màu đỏ lắc mình một cái, một đứa bé béo mập phần nộn chừng bốn năm tuổi xuất hiện ở trước mắt Liễu Thanh Thanh.

Đứa bé này mặt mày tinh xảo, còn nhỏ tuổi đã nghiêng nước nghiêng thành, hán bước đến lôi kéo tay Liễu Thanh Thanh, làm nũng kêu, "Mẹ.. "

"Không được gọi ta là mẹ!" Liễu Thanh Thanh lạnh giọng nhìn Tiểu Nãi Bao (mình thấy nghe dễ thương nên để) lùn lùn trước mắt.

"Kia, mẫu thân ——" Tiểu Nãi Bao gion già kêu lần nữa, mắt to đen nhánh, lấp lóe, khả ái giống như một đứa bé làm từ gốm sứ.

Nhưng Liễu Thanh Thanh cũng không quên, đứa bé gốm sứ này là một con xà yêu, hơn nữa còn là một con xà yêu do nàng sinh ra.

"Mẫu thân?" Tiêu Mặc kinh ngạc nhìn Liễu Thanh Thanh, lại nhìn Tiểu Nãi Bao trên đất một cái, hán đưa tay dầm dầm gương mặt trắng trẻo mập mập của Tiểu Nãi Bao, "Người xác định, nữ nhân trước mắt này thật sự là mẫu thân người?"

Tiểu Nãi Bao nhìn Liễu Thanh Thanh một chút, lại quay đầu nhìn Tiêu Mặc một chút, tiếp đó kêu một câu, "Phụ thân... "

Tiêu Mặc hoảng sợ lao đảo một cái, mặc dù hán ở nhân gian, lưu lại vô số mầm mống, nhưng hán tự tin, loài người chắc sẽ không thể có hài tử của hán, dù sao giống cũng bất đồng.

"Phụ thân, mẫu thân, hai người không cần con nữa sao?" Tiểu Nãi Bao đáng thương nhìn Tiêu Mặc, lại nhìn Liễu Thanh Thanh một chút, vừa lôi kéo tay Liễu Thanh Thanh, vừa lôi kéo tay Tiêu Mặc.

"Đủ rồi!" Liễu Thanh Thanh một phát hất tay Tiểu Nãi Bao ra, sau đó xoay người rời đi.

Hai xà yêu ở chung một chỗ, thần kinh của nàng còn không có lớn như vậy, huống chi hai tên xà yêu ghê tởm này còn hiện ra nguyên hình ở trước mặt nàng.

Tiêu Mặc tiến lên muốn đuổi theo, lại bị Liễu Thanh Thanh xoay người lại lấy súng ra, hán nhất thời đứng ở nơi đó không dám động.

Tiểu Nãi Bao "Oa" một tiếng khóc lớn lên, ôm chân Tiêu Mặc, "Phụ thân, mẫu thân không cần chúng ta nữa, nàng không cần chúng ta nữa..."

Tiêu Mặc mặt giăng đầy hắc tuyến, nhìn liễu Thanh Thanh nữ nhân không có lương tâm này, vứt bỏ bọn họ rồi đi mất.

Thật tốt, nàng đã đi, nếu không mình còn tiếp tục bị kèm hai bên như vậy, nếu không phải là hán đem nữ nhân này ăn hết, thì chính là nữ nhân này đem hán giết chết.

Tiêu Mặc thờ phào nhẹ nhõm, cúi đầu nhìn Tiểu Nãi Bao không ngừng khóc thút thít trên đất còn đang ôm bắp đùi của mình.

"Uy, tiểu tử, có muốn đi tìm mẫu thân người hay không?" Tiêu Mặc đá đá Tiểu Nãi Bao, nhạo báng nói.

"Muốn!" Tiểu Nãi Bao gật đầu, trong con ngói đều là nước mắt, mắt to ngập nước nhìn Tiêu Mặc trong lòng vừa động.

Tiểu quý này đáng đắt thật là tốt, bán vào Câu Lan Hiên, nhất định có thể đổi không ít bạc.

Trong Câu Lan Hiên, lão bảo tỉ mỉ quan sát Tiểu Nãi Bao, lấy ngón tay bấm bấm gương mặt béo mập phần nộn của hán, xác định không phải là do trang điểm, gật đầu cười nói, "Công tử, một trăm lượng bạc, quá mắc rồi..."

"Vậy thì tám mươi hai, ít nói nhảm, nhanh lên một chút đem hán đưa đi đi..." Tiêu Mặc đá Tiểu Nãi Bao đang quần hán không ngừng, không nhịn được nói.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Phụ thân, người muốn bỏ con sao?

"Phụ thân, người muốn bỏ con sao?" Tiểu Nãi Bao khóc, nước mắt nước mũi chảy ra bao nhiêu, toàn bộ đều lau hết lên trên quần của Tiêu Mặc.

Tiêu Mặc xoa xoa mặt của Tiểu Nãi Bao: "Con ngoan ngoãn ở lại chỗ này, ngàn vạn lần đừng chạy loạn ra ngoài!"

"Nhưng mà phụ thân, con muốn đi cùng với người, nương đã không cần con nữa, người cũng không thể không cần con!"

"Ngao nghe lời, không phải phụ thân không cần con mà chỉ là tạm thời gọi con ở lại chỗ này, chỉ gọi lại thôi con hiểu không?" Tiêu Mặc vỗ vỗ má Tiểu Nãi Bao, sau đó kéo bé ra giao bé cho chủ xị: "Nhanh nhẹn một chút, trông chừng hán cho kỹ, nếu như hán gặp chuyện gì không may, toàn bộ Câu Lan Hiên các người đều không đảm đương nổi đâu!"

"Vâng ạ, cũng chỉ là một thằng nhãi con, đương nhiên sẽ trông kỹ!" Chủ xị tiến lên lôi kéo Tiểu Nãi Bao, nhìn Tiêu Mặc xoay bước rồi đi, hán sau lưng còn hô to: "Công tử, công tử người còn chưa có cầm bạc kia..."

Nhưng ngoài cửa đã không còn bóng dáng của Tiêu Mặc, hán cũng không có nghe thấy lời nói của chủ xị, nếu như nghe thấy thì hán cũng sẽ không cầm lấy bạc.

Thân là một con xà yêu, ở nhân gian không thiếu nhất chính là bạc.

Trong lầu gió xuân lỏng lẻo, Liễu Thanh Thanh mặc một thân nam trang, ngồi ở trong đại sảnh, bưng một ly trà nhấp nhẹ từng ngụm một.

Bên cạnh là một cô nương mặt bôi đầy son phấn cùng với bộ dáng tươi cười như hoa, thỉnh thoảng còn đem bộ ngực đầy đặn của mình cọ lên trên cánh tay của Liễu Thanh Thanh, Liễu Thanh Thanh khuôn mặt vẫn lạnh lùng không hề thay đổi một chút nào.

Muốn hỏi thăm tin tức thì đến thanh lâu là lựa chọn tốt nhất, ở nơi này hỗn tạp biết bao nhiêu người, chủ yếu hơn chính là, chỉ cần ngói có bạc thì không có chuyện gì là làm không được.

Liễu Thanh Thanh nhìn thoáng qua cô nương đầy phấn son bên cạnh, từ trong ống tay áo lấy ra một thỏi bạc lẻ bỏ lên trên bàn, lạnh lùng nói: "Ta hỏi ngói trả lời, nếu như ngói nói sai một cái thì ta sẽ giết ngói, nhưng nếu ngói đáp đúng toàn bộ bạc này sẽ là của ngói..."

Nữ tử mặc áo mỏng nghe thấy thế thì gấp rút gật đầu. Nàng ở nơi bướm hoa này cũng thường gặp nhiều khách nhân như vậy.

Liễu Thanh Thanh cũng không phải là người hào phóng gì, nhưng bây giờ nàng đang mặc nam trang tự nhiên sẽ có một cổ trong trẻo lạnh lùng càng thêm sự quyến rũ hấp dẫn người khác, làm cho người ta không tự chủ muốn đến gần nàng nhưng lại không vì mục đích nào khác.

"Bây giờ là thời đại nào?" Liễu Thanh Thanh nâng chung trà lên, mặt không chút thay đổi xem biểu diễn phía trên đài.

"Nhật Dục Quốc, hiện lịch nguyên niên, Nguyệt Dục Quốc năm thứ 32!" Cô nương đầy phấn son si mê nhìn Liễu Thanh Thanh, không chút nào hoài nghi nam tử trước mắt này là do nữ tử cải trang thành.

Bởi vì "hán" quá xinh đẹp, nếu như trên thế giới này có một cao thủ vẽ tranh cũng không có thể đem một người họa đến hoàn mỹ như vậy.

Nhưng là hết lần này đến lần khác nam tử trước mắt này lại có thể xinh đẹp đến làm cho người ta không cách nào tin nổi.

Liễu Thanh Thanh không để ý đến ánh mắt si mê của nàng ta, hớp một ngụm trà xanh để thông giọng: "Ngoại trừ Nhật Dục Quốc cùng Nguyệt Dục Quốc thì còn quốc gia nào khác không? Ý ta hỏi là giống như yêu giới hay đại loại giống vậy đó..."

"Công tử, yêu quái thì đương nhiên là có, chỉ là ngàn vạn năm mới xuất hiện một lần, nếu như thế giới này thật sự có yêu quái nhiều đến như vậy thì những

đạo sĩ ngoài kia đã không phải nghèo kiệt xác, mà sẽ phát tài rồi sao..."Cô nàng đầy phấn son phát phát khăn tay, khinh bỉ nhìn thoáng qua hai vị đạo sĩ đứng ở phía ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi, Bản Cung Đền Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Nữ nhân điên, người muốn làm gì?

Editor: Huỳnh Thiên Trúc

Beta: Đào

Liễu Thanh Thanh nhìn theo ánh mắt của nàng, chỉ thấy bên ngoài quả thực có hai đạo sĩ quần áo tả tơi, một trong hai người quay lại nói một câu: "Vô Lượng Thiên Tôn..."

Đôi mắt nàng chột lóe, có chút kỳ quái, rõ ràng là người đạo sĩ đó không có mở miệng, vậy mà nàng lại nghe thấy giọng nói của hắn.

"Nữ thí chủ, nhìn người có thể chất đặc biệt, trên người còn có một cỗ tiên khí thanh thoát, nếu như người chịu giúp bọn ta tìm được con xà yêu vạn năm đó, bọn ta sẽ truyền cho người phương pháp tu luyện, giúp người sớm ngày đắc đạo..." Hai người đạo sĩ đứng ngoài cửa, chòm râu bạc trắng bay bay trong gió, đôi mắt không còn vẻ bình tĩnh nhìn Liễu Thanh Thanh, nhưng bọn họ không hề cử động, chỉ đứng yên ở đó, mặc cho các cô nương kia tranh cãi về đôi bàn tay như phấn đến phải đánh nhau.

Tâm tư Liễu Thanh Thanh khẽ động, tuy rằng nàng đối với phương pháp tu luyện của họ không có hứng thú, thế nhưng nếu có thể từ miệng của họ biết được, vật mà mình sinh ra rồi cuộc là cái gì, cũng không phải là chuyện xấu.

Huống hồ còn cái con yêu xà kiều ngạo kia, nàng nhìn hắn rất không thuận mắt, nếu để cho hắn hoành hành trên nhân gian, căn bản chính là có vũ khí hiện đại bị lỗi đang mang bên hông của mình.

Nghĩ đến đó Liễu Thanh Thanh liền đứng lên, đi về phía của hai đạo sĩ đang đứng bên ngoài.

Vừa ra khỏi cửa, thì bóng dáng của hai người kia lập tức biến mất không để lại một dấu vết, để lại trên mặt đất là một lá bùa hương dẫn.

Mặt trên của nó chỉ dẫn cụ thể làm thế nào để Liễu Thanh Thanh có thể dụ xà yêu xuất hiện, hóa ra Liễu Thanh Thanh lưu lạc trên cái thế giới này, lúc giết mười một nhà sư giết yêu đã gián tiếp cứu Tiêu Mặc một mạng. Tiêu Mặc nếu muốn tiếp tục tu luyện thì phải báo đáp cái ân tình này.

Chỉ cần Liễu Thanh Thanh mang lá bùa bỏ vào nước rồi uống sau đó đọc thầm tên của Tiêu Mặc thì dù Tiêu Mặc có ở đâu cũng phải trở về.

Vật này quả là rất có ích, Liễu Thanh Thanh mỉm cười nhìn lá bùa, nàng đem nó bỏ vào trong nước thành nước bùa, sau đó cho một con mèo nhỏ uống, thấy con mèo không có việc gì, lúc đó nàng mới uống.

Nàng đi đến nơi được chỉ dẫn, sau đó đứng trong một căn phòng trống đọc tên của Tiêu Mặc, không lâu sau không khí trong phòng liền xuất hiện một tầng yêu khí, Tiêu Mặc quả nhiên đứng trước mặt nàng.

Hắn rất bất mãn, tự nhiên lại bị một lá bùa triệu hồi, người đập vào mắt hắn đầu tiên chính là Liễu Thanh Thanh, hắn liền nổi giận mà rống lên "Nữ nhân điên, người muốn làm gì?"

Sau khi xả giận xong, hắn liền phát hiện bầu không khí ở đây có cái gì không đúng, xung quanh hắn bày ra trận kỳ môn bát quái, thân thể hắn còn cuộn cuộn nổi lên một làn khói đen, muốn bỏ đi nhưng lại bị một bức tường đánh ngược trở về.

Thương thế hắn còn chưa khỏi hẳn, lần này còn bị đụng một cái không hề nhẹ, liền ới ra một búng máu ngay tại chỗ, đôi mắt yêu dị đầy phần nộ nhìn trừng trừng Liễu Thanh Thanh.

"Hắn đã bị vây ở chỗ này, các người có thể đi ra..." Liễu Thanh Thanh ngồi một chỗ, lạnh nhạt nói.

Uống xong cái nước bùa kia quả thật có khả năng triệu hồi con xà yêu này, sau này mang theo bảo tiêu như vậy, có nên kiều ngạo hay không?

Bất quá con xà yêu này, vừa nhìn là biết nó sẽ không dễ dàng bị thuần phục như vậy, để hắn bên cạnh mình chỉ sợ rằng nàng có thể bị ăn thịt bất kỳ lúc nào.

Tiêu Mặc nhìn Liễu Thanh Thanh hợp tác với nhà sư giết yêu, nhất thời giận dữ, hắn liền tiến lên bóp cổ Liễu Thanh Thanh, lạnh lùng nói: "Kêu bọn họ mau thu hồi trận pháp, nếu không ta sẽ giết người..."

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi, Bản Cung Đền Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Giết chết xà yêu, xuất ra nội đan

Editor: X Trang Moon

Beta: Đào

"Ta là ân nhân cứu mạng của ngươi, ngươi muốn lấy oán trả ơn sao?" Liễu Thanh Thanh lạnh lùng, căn bản không để mình đang cầm cái tu gian lớn trong tay.

Đứng ở bên ngoài các nhà sư giết yêu đã đến, nhìn kỹ, tất cả có mười một người, xem ra bọn họ vì giết Tiêu Mặc mà đến, lúc này đây đã đủ tiền vốn.

"Giết ân nhân cứu mạng, xác thực sẽ bị trời phạt, nhưng đó là lúc thành tiên, ngươi biết không, khi ta hành tẩu nhân gian, căn bản không có nghĩ tới muốn thành tiên sao?"

Tiêu Mặc bóp cổ Liễu Thanh Thanh, căng một chút, cắn răng nhìn xem các nhà sư giết yêu từng bước tiến tới.

Nhà sư giết yêu đứng ở nơi đó, mặt không chút thay đổi lên tiếng, "Thả nữ thí chủ đó ra, chúng ta sẽ cho ngươi chết được toàn thân..."

"Mở trận pháp này ra, ta cho các ngươi toàn thân!" Tiêu Mặc lạnh lùng, con ngươi yêu dị, lóe ra hai ngọn lửa, xinh đẹp nở rộ mảng lớn phảng phất như hoa bi ngạn ở địa ngục, như chỉ cần một cái, có thể lún sâu vào trong đó.

Nghe hai bên đối thoại không có chút ý nghĩa nào, Liễu Thanh Thanh vẫn tự nhiên rót một ly trà, bắt đầu uống.

Đương nhiên chiếc cổ mảnh khảnh của nàng vẫn còn ở trong tay Tiêu Mặc, động tác tự nhiên không được thuận lợi, cho nên trong lúc đang chiến tranh đánh nhau, Tiêu Mặc nghĩ muốn giết nàng, nước trà trong tay nàng còn không kịp uống vào miệng.

Tiêu Mặc tay bỗng nhiên buộc chặt, mắt thấy sẽ phải bẻ gãy chiếc cổ mảnh khảnh ôn nhu của nàng, mà đám nhà sư kia giật gậy Tiêu Mặc tha cho nàng, nhưng căn bản không để ý sống chết của nàng, chỉ muốn xông lên trước nghĩ muốn giết Tiêu Mặc.

Liễu Thanh Thanh cầm ly nước trà trong tay, lạnh lùng gọi về phía gương mặt tuấn tú của Tiêu Mặc, nhưng khi nước trà đến gần mặt của hắn, biến thành băng viên, bỗng nhiên rơi xuống đất.

Một lần làm phép, khi ngăn cản các nhà sư giết yêu, Tiêu Mặc tự nhiên rơi xuống thế hạ phong, hắn còn không có bóp chết Liễu Thanh Thanh, tất cả các nhà sư đều phải giết, đầu Liễu Thanh Thanh, bỗng nhiên lui về phía sau, dưới chân lưu loát quét ngang một cái, Tiêu Mặc chỉ có thể buông lỏng Liễu Thanh Thanh ra để tránh né.

Liễu Thanh Thanh ngồi ở trên ghế, cái móng động cũng không động một tý, sắc mặt biến hóa, chỉ là từ bên hông rút ra Makarov, lạnh lùng chỉ về hướng đám người đang đánh nhau phía trước.

Tiêu Mặc vừa thấy nàng lộ ra vũ khí, cuồng quát hô, "Nữ nhân, giết bọn họ, giết những nhà sư giết yêu chết tiệt này đi, ta sẽ cho ngươi rất nhiều bạc..."

Hiển nhiên, lời nói của Tiêu Mặc, đối với Liễu Thanh Thanh không có chút ảnh hưởng nào, vật ở trong tay nàng, chỉ đối tượng, trạm ngắm là đầu của Tiêu Mặc.

Tiêu Mặc vốn dĩ đã bị thương trong người, một mình một người đánh nhau với mười một nhà sư giết yêu, còn có trận pháp bày ra ở trong phòng, rất nhanh rơi vào thế hạ phong, hắn bị đánh đến miệng phun ra máu tươi, thân thể đụng vào vách tường, lại bị trận pháp bát quái giáp vách tường phản bắn trở về, trúng vào bạc kiếm của một nhà sư giết yêu ở trong đó.

Hắn dùng bàn tay thon dài bắt lấy bạc kiếm, một phen bẻ gãy trường kiếm, đầu ngón tay như phác thảo, thăm dò vào vết hầu của nhà sư giết yêu, đem nhà sư giết yêu kia bóp chết.

Đang sau các nhà sư giết yêu kia càng đánh càng hăng, không ít người hô, "Yêu đan, đánh ra yêu đan của hắn, sư tổ có lệnh, giết chết xà yêu, lấy ra nội đan - -"

Tiêu Mặc đôi mắt như lửa, biết là không thể lại bảo trì hình người, còn cố ý hiện nguyên hình. Hắn bỗng nhiên biến thân, trở thành một đại mãng xà màu đen to lớn, miệng xò mở miệng to như chậu máu, dữ tợn như ma quỷ, một ngụm nuốt vào hai nhà sư giết yêu đang còn sống.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Nữ nhân, người tốt nhất đừng nên xen vào việc của người khác

Một nhà sư giết yêu đang ở dưới thân thể hắn, giống như con kiến, trong lúc đó một nhà sư giết yêu khác nhảy lên thân thể của hắn, một kiếm lăm lết, đâm trúng hân chỉ còn bảy tấc, Tiêu Mặc gầm thét quay đầu lại, cắn một phát vào thân thể nhà sư.

Đầu của nhà sư giết yêu kia vẫn còn ở trong miệng của hắn, hai chân không ngừng đạp loạn, nhưng rất nhanh mất đi hơi thở, bị xà yêu ngửa đầu nuốt xuống.

Liễu Thanh Thanh sắc mặt khó coi, lần đầu tiên trông thấy xà yêu ăn thịt người, thật chán ghét...

Tay nàng cầm lấy súng lục, có chút do dự, xem ra, nhà sư giết yêu bên kia đã rơi vào thế hạ phong, nàng cần phải đúng lúc trợ giúp sư giết yêu một phen, giữ cho hai bên cân bằng, nếu không xà yêu kia ăn xong tất cả sư giết yêu, sẽ muốn ăn nàng.

Quả nhiên, nhà sư tàn tật bên kia phát hiện sự do dự của nàng, la lớn, "Thí chủ, giết xà yêu - -"

Trong nháy mắt, Tiêu Mặc hung hăng bị nhà sư cho ăn một kích, thân thể hắn gãy dựa phun ra một ngụm máu tươi, theo máu tươi tràn ra còn có một hạt châu màu trắng êm dịu, hạt châu lăn tới bên chân của một nhà sư.

Thân thể tàn tật của hắn gãy dựa, muốn nhặt lên hạt châu, bỗng nhiên tiếng súng vang lên, hắn sợ rút tay về, ngước mắt nhìn, Liễu Thanh Thanh đã đi tới bên này, khom lưng nhặt lên hạt châu.

Nàng nhìn hạt châu trong tay, không biết xử lý như thế nào, mặt khác xà yêu Tiêu Mặc cùng tất cả nhà sư giết yêu ngưng chiến đấu, chỉ là kinh ngạc nhìn nàng.

Con mắt lạnh của nàng nhìn đám sư giết yêu kia, "Các người muốn ta dùng nước phép gọi xà yêu, kỳ thật là muốn để cho xà yêu ăn ta, đúng không?"

Tất cả nhà sư giết yêu trầm mặc, trên người nàng không có tiên khí, mà là yêu khí, để lại nhân gian, nhất định thành mối họa, nếu có thể để cho nàng cùng xà yêu tự giết lẫn nhau, chẳng phải tốt ư?

"Như các người đã nói, sẽ cho ta một môn pháp tu luyện, cũng chỉ là đang lừa gạt ta..." Liễu Thanh Thanh cầm lấy yêu đan, lạnh lùng nhìn đám sư giết yêu, chậm rãi đến gần bọn họ.

Trai cò tranh nhau ngư ông đắc lợi mà...

"Không có, thí chủ, chúng ta không có lừa người, hiện tại người hãy dùng binh khí trong tay để giết xà yêu, chúng ta nhất định truyền cho người pháp môn tu luyện, hơn nữa còn thu người làm đồ đệ!" Trong đó nhà sư lớn tuổi hơn những nhà sư kia một chút, thở hỗn hển nói.

Liễu Thanh Thanh cười lạnh, tiến lên đá một cước vào ngực nhà sư giết yêu kia, mới vừa rồi chính hắn dùng ảo thuật lừa gạt mình, để mình uống nước phép cho gọi xà yêu, cũng là hắn không để đến ý an nguy của mình, dẫn đầu xông tới phía trước.

"Nữ thí chủ, thừa lúc hiện tại xà yêu bị trọng thương, nhanh giết hắn đi, nếu không chờ hắn khôi phục lại, chúng ta đều phải chết, người cũng không thể may mắn thoát khỏi!" Nhà sư bị Liễu Thanh Thanh đạp học máu cũng không gãy giữa, chỉ nằm ở nơi đó, che lấy lồng ngực của mình, ánh mắt khẩn cầu nhìn Liễu Thanh Thanh.

Bọn họ vẫn như cũ sơ suất quá, cho rằng dựa vào trận pháp này cùng người đông thể mạnh, nhất định có thể giết xà yêu, không nghĩ tới, xà yêu kia công lực cao như vậy...

Bên kia, Tiêu Mặc đã khôi phục lại, bên miệng hắn đều là máu tươi, khuôn mặt vẫn tuyệt mỹ như cũ, tà tứ cười, khóe môi quyến rũ nheo lại đôi mắt, "Nữ nhân, người tốt nhất đừng nên xen vào việc của người khác, nếu không - -"

Lời uy hiếp lòi của hắn còn chưa dứt, Liễu Thanh Thanh đã xoay người lại, "Bùm" một tiếng, một viên đạn bay ra, bay thẳng vào trái tim của Tiêu Mặc, thân thể Tiêu Mặc run lên, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, nhũn mảy nhìn Liễu Thanh Thanh.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Chuyện xưa giữa nông phu và rắn, ở chỗ này của ta

không có khả năng trình diễn.

Giữa đôi mày của Liễu Thanh Thanh hoàn toàn là vẻ lạnh lùng, nàng ngừng một lát rồi nói, "Ta không có nói cho người biết, ta hận nhất là có người khác uy hiếp ta sao? "

Tiêu Mặc lập tức trầm mặt,, nhắm mắt chữa thương, vết thương trên người hắn hồi phục rất nhanh, viên đạn bắn vào trong ngực hắn thế nhưng tự động rơi xuống đất, miệng vết thương kia cũng giống như kỳ tích từ từ khép lại, chỉ là sắc mặt của hắn vẫn còn trắng bệch.

"Hiện tại trong tay người có vũ khí, còn có nội đan của ta, nếu như người muốn ta chết, bất cứ lúc nào cũng có thể phá hủy nội đan này, cho nên không phải ta uy hiếp người, mà là người uy hiếp ta, người giết bọn họ, từ nay về sau ta tất cả đều nghe theo người..." Tiêu Mặc chỉ vào những pháp sư ở trước mặt, đàng đàng sát khí nói.

"Nhưng , ta luôn không thích nghe người khác sai khiến,! "Liễu Thanh Thanh ngồi xuống, trên mặt lạnh lùng, trào phúng nhìn Tiêu Mặc.

Trong nháy mắt Tiêu Mặc hiểu rõ ý tứ của Liễu Thanh Thanh, đột nhiên biến thân, gào thét đánh về phía những pháp sư kia, tất cả pháp sư đều dốc hết toàn lực, toàn bộ pháp khí đều đánh vào người Tiêu Mặc, rốt cục trước khi Tiêu Mặc hôn mê cũng nuốt được tên pháp sư cuối cùng.

Liễu Thanh Thanh quét dọn chiến trường, tìm kiếm toàn bộ những gì có giá trị, hề là thứ đáng giá đều bị nàng lấy hết.

Thời điểm nhìn thấy hắn biến thành con rắn nhỏ bằng ngón tay cái, Liễu Thanh Thanh nhớ tới con rắn nhỏ mà nàng sinh ra kia, nàng túm cái đuôi rắn của Tiêu Mặc đang run rẩy : "Ủy, người có gặp con ta đi đâu không? "

Nàng cuối cùng cũng có lương tâm, nhớ tới mình còn có nhi tử là rắn.

Tiêu Mặc bị nàng run đến choáng váng, nếu không phải nhớ tới nội đan của mình còn trong tay nàng, chỉ bằng việc nàng đem mình đảo ngược, hắn nhất định một ngụm cắn chết nàng.

Một lúc lâu sau, hắn rốt cục mở miệng "Không có —— —— —— "

Liễu Thanh Thanh trào phúng cười, nắm ngay bảy tác rốn của hắn nói, "Chuyện xưa giữa nông phu và rắn, ở chỗ này của ta không có khả năng trình diễn lại, cho nên Tiêu Mặc, nếu như người để ta phát hiện người có nửa điểm ý nghĩ giết ta, ta sẽ là người thứ nhất hủy đi nội đan của người... "

Tiêu Mặc nhắm mắt lại, không biết là hôn mê hay là đang ngủ, dù sao cũng không có để ý tới Liễu Thanh Thanh nữa.

Khi Tiêu Mặc tỉnh lại, là buổi tối ba ngày sau , trăng sáng ít sao, ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng, từ cửa sổ mờ chiếu rọi vào đây, bóng dáng người bên cạnh liền hiện ra, phá lệ xinh đẹp và yên lặng.

Cửa sổ kia chỉ mở ra một nửa, cho nên trong phòng lúc sáng lúc tối, Tiêu Mặc đứng dậy, nhìn nữ nhân nằm ở bên cạnh mình một cái, liền nhúu mày.

Nữ nhân này lớn lên xinh đẹp thì thế nào? Tâm địa so với hắn còn ác độc hơn, lại có thể cầm đi nội đan của mình, còn có thể nhìn đồng loại của mình bị ăn tươi, nữ nhân như vậy, so với yêu quái còn muốn khủng bố hơn.

Bất quá nếu mình cứ như vậy ăn nàng, có phải hay không không cần phải chịu sự thao túng của nàng, về phần nội đan mình có thể chậm rãi tìm trở về....

Nghĩ đến đây Tiêu Mặc liền há miệng ra, hắn nhìn Liễu Thanh Thanh, nước miếng đều muốn chảy ra, đã thật nhiều ngày rồi hắn không có ăn thịt người để bổ sung dương khí.

Lúc hắn đang định biến thân, Liễu Thanh Thanh liền mở to mắt, một vũ khí lạnh như băng được đặt ở bên hông mình, ý nghĩ muốn ăn tươi Liễu Thanh Thanh của Tiêu Mặc, lập tức dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Nàng, thật đẹp ...

"Người đã tỉnh, nam nhân cùng nữ nhân ngủ chung một giường cũng không tốt lắm, ta vẫn là nên đi tới chỗ khác để ngủ đi..." Tiêu Mặc nói xong xoay người muốn xuống giường, Liễu Thanh Thanh lại "Bùm" một tiếng nổ sấm, hắn bị đánh há to mồm, đau đến xoay người lại, nhúu mày tức giận nhìn Liễu Thanh Thanh.

"Ta có nói qua hay chưa, nếu như người có tâm tư muốn ăn thịt ta, ta sẽ là người đầu tiên giết người..." Liễu Thanh Thanh cũng không có nhúc nhích thân thể, vẫn duy trì tư thế cầm súng.

Tiêu Mặc đau đến mức đứng lên không nổi, đành phải lăn xuống dưới giường, tức giận nhìn Liễu Thanh Thanh nói: "Ta không nghĩ muốn ăn người..."

"Vậy tại sao khỏe miệng người lại chảy nước miếng?" Liễu Thanh Thanh nhìn hắn, ánh mắt trong vắt, đứng dậy đi lại chỗ kia ngồi, mà vị trí đặt súng lục, lại là nhắm ngay chỗ bẫy tắc của hắn.

Trong lúc hắn bị hôn mê, nàng đã thăm dò vị trí bẫy tắc của hắn là ở chỗ nào, chính là vị trí gần ở phần eo của hắn, cho nên chỗ nàng vừa đánh hắn chính là chỗ phụ cận bẫy tắc, hắn có thể cảm nhận được cơn đau đớn cực kỳ.

Tiêu Mặc che lấy phần eo của mình, sắc mặt trắng bệch, hắn bị mấy nhà sư giết yêu gây thương tích, nguyên khí vốn còn chưa có khôi phục, nay lại bị nàng đánh ngay chỗ vết thương cũ, vậy ba ngày tu dưỡng của hắn đều uổng phí.

"Ta chỉ thấy người rất xinh đẹp, cho nên chảy nước miếng, người nữ nhân này, nội đan của ta vẫn còn ở trong tay người, người đến tột cùng là sợ cái gì?" Tiêu Mặc tức giận nói.

Đúng lúc này, bên ngoài phòng vang lên một tràng tiếng gõ cửa, tiếp theo là tiếng nói của tiểu nhị khách điểm: "Đại sư, nơi này là khách sạn, nào có xà yêu như người nói, nếu như không tin, ta mời khách nhân mở cửa cho người xem, nếu như người không tìm thấy, vậy thì về sau đừng tới làm phiền ta..."

"Khách quan, khách quan, người có ở bên trong không? Ta muốn đi vào, vị đại sư này nói bên trong nhất định có xà yêu..." Tiểu nhị nói, rồi từ bên ngoài mở cửa phòng ra, sau đó vừa nhìn vào trong, lập tức sợ ngay người đứng ở nơi đó.

Chỉ thấy Liễu Thanh Thanh không quan tâm đến, nàng đang đứng ở hướng có ánh sáng thông thả hưởng thụ, thân thể trần truồng chỉ mặc quần áo trong, khuôn mặt tuyệt mỹ, ở dưới ánh trăng tỏa ra mê hoặc vô cùng, ánh trăng sáng giống như một đôi tay, vuốt ve trên toàn bộ thân thể mềm mại của nàng.

Trong tích tắc khi cửa phòng mở ra, nàng hất nhẹ sợi tóc, mái tóc đen nhánh ở sau đầu nàng vung ra thành một đường cong xinh đẹp, sau đó phục tùng rũ ở trên lưng.

Nàng nhìn xuyên qua, quay đầu lại nhìn thấy ở cửa có một tiểu nhị cùng ba vị nhà sư giết yêu, bốn người đồng thời nhìn đến ngay người, nàng chậm rãi khép lại y phục, che kín thân thể trong bộ quần áo mỏng như cánh ve kia.

"Có chuyện gì sao? Đại sư sao lại nhìn ta như thế, hay cũng nói ta là yêu quái? Hay là đại sư cảm thấy ta xinh đẹp, cho nên muốn hoàn tục để chịu trách nhiệm với ta?" Liễu Thanh Thanh mặc lại y phục, chân không chậm rãi hướng tới cửa đi đến.

Ba vị nhà sư giết yêu ở cửa lập tức mặt đỏ, nhìn Liễu Thanh Thanh xinh đẹp như tiên tử, liền trốn chạy khỏi khách sạn.

Ngược lại tên tiểu nhị kia, si mê nhìn Liễu Thanh Thanh, không nhớ ra mình nên đi đường nào, hắn một bên lui về phía sau một bên gật đầu, "Tỷ tỷ, tỷ tỷ thực xin lỗi..."

"Bùm" hắn đâm vào trên vách tường đối diện, sau đó lung la lung lay xoay người, mất hết hồn phách hướng tới lầu dưới mà đi.

Trên giường, xà vương nguyên bản thu nhỏ đang không ngừng phóng đại, cuối cùng khôi phục lại hình người, ngồi ở đằng kia, máu tươi chảy ra khắp mũi.

Hắn kinh ngạc nhìn thân thể của Liễu Thanh Thanh, khe khẽ miệng, kinh diễm trùng to hai mắt chỉ thiếu chút nữa là rớt con mắt ra ngoài...nàng...thật đẹp...

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tâm tư của Tiêu Mặc

Nhìn Liễu Thanh Thanh đã thay đổi quần áo xong rồi thông thả đi tới, hắn có cảm giác muốn đầu hàng.

Ngoắc ngoắc ngón tay, Liễu Thanh Thanh như một nữ vương đi đến gần hắn, hắn liền làm theo những cử chỉ của nàng, bước tới bên cạnh nàng.

Liễu Thanh Thanh ghé sát vào lỗ tai hắn, thấp giọng nói: "Ta đẹp không?"

Tiêu Mặc liền không ngừng gật đầu, nói "Đẹp mắt, rất đẹp mắt- -"

"Chát" một cái tát tai thanh thủy đánh vào mặt Tiêu Mặc, bị đánh, Tiêu Mặc ngẩn người ra, không kịp phản ứng gì, bên tai chỉ còn những tiếng "ù ừ"

không nghe rõ, mắt vẫn như cũ nhìn Liễu Thanh Thanh cởi quần áo rồi mặc lại, động tác từ từ chậm rãi.

Liễu Thanh Thanh một cước đem hắn đạp xuống giường, hắn nằm trên mặt đất, vẫn như cũ không có phản ứng gì.

Hắn đã hoàn toàn bị mê hoặc bởi Liễu Thanh Thanh.

Ngủ thẳng một giấc đến nửa đêm, Tiêu Mặc cuối cùng cũng thức dậy vì nền đất quá lạnh, hắn ho khan hai tiếng rồi thử cùng Liễu Thanh Thanh nói chuyện: “Nữ nhân, ngươi tên là gì, ta tên là Tiêu Mặc, ngươi cũng nên nói cho ta biết tên của ngươi đi, nếu không về sau ta sẽ gọi ngươi là tiên nữ? hay tiểu mỹ nhân?...”

“Thanh Thanh, ta gọi là Liễu Thanh Thanh!” Liễu Thanh Thanh không mở mắt, đầu gối trên cánh tay mình, lạnh nhạt trả lời.

“Thanh Thanh, ngươi nhất định không phải là người ở thế giới này đi, ngươi giết nhiều sư giết yêu như vậy, bọn họ sẽ không bỏ qua cho ta, kẻ thù của kẻ thù ta cũng là bạn của ta, cho nên chúng ta...” Tiêu Mặc muốn biện minh một lần, đem Liễu Thanh Thanh kéo thành đồng minh của mình, nên sẽ nói nhảm liên miên.

Một cây súng lục lạnh như băng chìa tới, Liễu Thanh Thanh lạnh lùng nói, “Ta nhớ, ngươi đã từng nói với ta là sẽ ngoan ngoãn nghe theo lệnh của ta...”

Tiêu Mặc nghẹn lời, “Vâng, vâng nghe theo lệnh của ngươi, nhưng chúng ta dựa trên cơ sở phải cùng chung lợi ích, nếu ngươi chịu vì ta mà sẵn sàng cho ta một chút lợi ích thì ta tự nhiên sẽ vì ngươi làm rất nhiều chuyện!”

“Ngươi dám lật lọng, ta sẽ ngay bây giờ phá hủy nội đan của ngươi!” Liễu Thanh Thanh đứng dậy, lạnh lùng uy hiếp, nàng mặc quần áo rồi giả vờ đi ra cửa, Tiêu Mặc không ngăn cản nàng, biến thành một màn khói nhẹ ở sau lưng nàng để xem thử nàng đem nội đan của mình giấu ở đâu.

\

Nội đan cùng cơ thể mình có thể cảm nhận được, chỉ là bây giờ mình còn quá yếu, cho nên không thể cảm nhận được nội đan, nếu thực sự đi theo nàng có thể tìm được nội đan, hắn nghĩ mình có thể...

Ân, ân...

Trước hết là cứ tiếp tục, sau đó bắt cóc nàng trở về xà động, rồi làm điều đó tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Nữ nhân này, thật sự rất đẹp

Về sau, liền muốn nàng bị mình giam cầm, kế hoạch bắt đầu, mỗi ngày cho nàng ăn, nhốt nàng ở trong động, gọi mình một tiếng chủ nhân, chỉ cần mình cần, thì nàng phải bò đến, sau đó tiếp nhận sự cầu hoan của mình.

Nói như vậy, cho dù mình không xông pha nhân gian, cuộc sống cũng có ý rất nhiều...

Nghĩ như vậy, hắn thật sự không thể giết nữ nhân này, cũng không để cho bất luận kẻ nào giết nàng.

Liễu Thanh Thanh đi ra cửa, cũng không phải là muốn tìm nội đan của xà vương, vì nội đan này nàng luôn mang theo, mới vừa rồi chỉ uy hiếp xà vương kia mà thôi, trong chốc lát nàng có chút đói, phải đi ra ngoài tìm đồ ăn.

Mới vừa đi tới sân sau của khách điểm, nàng không có phát hiện, một đôi mắt tham lam núp trong bóng tối, nhìn thấy nàng, đôi mắt lóe ra một tia bi ối.

Đẩy cửa phòng bếp ra, nàng cầm hai cái bánh bao, muốn đi trở về phòng, lại ngửi được một mùi thơm kỳ quái, nàng muốn ngừng thở đã không còn kịp rồi, sau ót đau xót, nàng ngất đi.

Một người lo sợ đi ra từ trong bóng tối, trong tay cầm mê hương cùng gậy gộc, trông thấy dáng người hoàn mỹ của Liễu Thanh Thanh ngã trên mặt đất, nuốt một ngụm nước bọt, thả ra thứ gì đó trong tay bay tới chỗ Liễu Thanh Thanh.

Nhưng hắn còn chưa kịp đụng đến thân thể của Liễu Thanh Thanh, cả người liền ngất đi, ngã trên mặt đất không nhúc nhích.

Tiêu Mặc hiện thân, đá đá trên thân thể người nọ, người nọ không nhúc nhích, hắn quay qua thấy rõ mặt người nọ dưới ánh trăng, lập tức nhú mày.

Vừa mới mang theo ba nhà sư giết yêu quái tới gặp tiểu nhị, hắn nhất định là thấy Liễu Thanh Thanh trời sinh tướng mạo đẹp, vóc người lại không thể bắt bẻ, cho nên động sắc tâm.

Đáng chết, nữ nhân của ta, ngươi cũng dám động!

Tiêu Mặc giờ tay, tát người nọ một cái, sau lưng truyền đến một trận thanh âm ngáp, ông tay áo Tiêu Mặc giương lên, mang thân thể tiểu nhị trên mặt đất cùng Liễu Thanh Thanh đang hôn mê, trở về trong phòng.

Trong phòng, ánh sáng mờ lung, chiếu rọi trên gương mặt của cô gái trong ngực, da thịt nàng trắng mịn, hiện ra màu đỏ khỏe mạnh.

Chỉ thấy Liễu Thanh Thanh hai mắt nhắm nghiền, chân mày hơi nhíu lại, mặc dù đã hôn mê, nàng vẫn như cũ làm cho người ta có một loại cảm giác trong trẻo nhưng lạnh lùng, ôm thân thể mảnh mai của nàng, Tiêu Mặc cảm thấy, lòng của mình cũng muốn theo về mặt của nàng cùng nhau mất đi hết.

Nữ nhân này đến tốt cùng là thế nào? Hôn mê rồi, thế nhưng lại có sức quyến rũ như vậy hẳn không hiểu, đến cùng hẳn là yêu quái, hay nàng là yêu quái, đã bất tỉnh còn có thể mê hoặc người như vậy.

Tiêu Mặc cúi người xuống, ở trên cánh môi Liễu Thanh Thanh ấn xuống một nụ hôn, cảm giác ngọt ngào kia, khoảnh khắc lướt qua như vậy căn bản không đủ, hẳn đặt nàng ở trên giường, đôi mắt xanh sẫm, liền nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của nàng.

Trước kia không có cẩn thận quan sát, nhưng bây giờ tỉnh táo nhìn lại, nữ nhân này, thật sự rất đẹp, so với bất kỳ nữ nhân nào hắn gặp qua đều đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi*, *Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Làm giải được của ta!

Hắn cúi đầu, để sát vào cánh môi nàng, nhẹ nhàng linh hoạt hôn nhẹ lên cánh môi nàng.

Đại khái là động tác làm càn của hắn như vậy lại ảnh hưởng tới nàng, nàng nhíu mày không kiên nhẫn than nhẹ một tiếng, gò má hồng phấn tản mát ra một loại đỏ ửng không bình thường, tay nàng trắng nõn như ngọc, không có ý thức động một tý, tựa hồ muốn đuổi đi việc làm phiền lòng ác ý này.

Động tác của nàng hù đến hắn, hắn cho rằng nàng sẽ tỉnh lại, nên cuống quýt từ trên người nàng đứng dậy, làm ra một bộ dáng chính nhân quân tử, cúi đầu dư quang khỏe mắt liếc qua nàng, thấy nàng không có phản ứng gì, lúc này hắn mới xoay người, bình tĩnh quan sát nàng.

Chỉ thấy sắc mặt nàng đỏ hồng, hơi thở ra tựa hồ đều mang theo nhiệt độ nóng rực, tay nhỏ bé của nàng ở trong không trung quơ múa không mục đích, tựa hồ nghĩ phải bắt được cái gì, nhưng cái gì cũng không bắt được.

Hắn to gan vươn tay, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Liễu Thanh Thanh, kêu: "Này, Liễu Thanh Thanh, Liễu Thanh Thanh ngươi mau tỉnh lại..."

"Giúp ta, ta nóng quá..." Liễu Thanh Thanh nắm tay của hắn, cảm thấy có một cỗ cảm giác mát lạnh, từ lòng bàn tay truyền đến, nàng khẩn cấp cần cơ thể có nhiệt độ như vậy để giảm bớt sự khó chịu trong thân thể của mình, xoay người, nàng đè lên thân thể của hắn.

Thân thể của hắn cứng đờ, ngồi ở chỗ kia, lập tức cảm giác tâm hoa nở rộ, nữ nhân này, nữ nhân này thế nhưng trúng được...

Thật tốt quá, mới vừa rồi không nên giết tên tiểu nhị kia, mà cần phải cảm tạ hắn, nếu không cơ hội thân cận với nàng tốt như vậy, hẳn đi nơi nào tìm?

Liễu Thanh Thanh, đừng trách ta không ôn nhu, thật sự là, thật sự là, ngươi thật đẹp...

Tiêu Mặc xoay người, một tay nắm giữ Liễu Thanh Thanh ở phía dưới.

Liễu Thanh Thanh không cam lòng yếu thế, nàng giống như là người lữ hành đã đi lại trong sa mạc rất lâu, trông thấy ốc đảo, điên cuồng cần nước suối của ốc đảo.

Nàng gặm cắn hắn, nắm lấy tóc của hắn, gò má hồng phấn, tản ra một loại ửng đỏ mị hoặc lòng người.

"A, Liễu Thanh Thanh, thả đầu tóc ta ra..." Tiêu Mặc chuẩn bị bẻ tay Liễu Thanh Thanh, sau đó lại phát hiện, nàng thế nhưng một ngụm cắn lấy bờ vai của mình, màu sắc trên da thịt để lại dấu răng của nàng rất rõ ràng khéo léo.

Hắn đau kêu lên tiếng, cho xin đi, thương thế của hắn còn chưa có phục hồi như cũ, không thể dùng lực như vậy được hay không?

Mất thấy nàng rời khỏi bờ vai của hắn, há mồm lại muốn cắn cánh tay của hắn, hắn ngoẹo đầu, dùng môi của mình ngăn chặn cánh môi nàng.

Nàng trừng lớn đôi mắt, nhìn gương mặt tuần tú được phóng đại trước mắt này, hắn sung mặt lên gò má, như là đang tức giận, vừa tà mị lại đáng yêu vô cùng.

Vốn là nàng đang ở phía dưới, bỗng nhiên hướng vòng eo Tiêu Mặc mà đá, Tiêu Mặc không kịp đề phòng, bị nàng đá sang một bên, nàng giống như một nữ vương, ngồi ở ngang hông của Tiêu Mặc.

"Làm giải được cho ta!" Thanh âm Liễu Thanh Thanh dồn dập, trong con ngươi mang theo ẩn nhẫn, nàng cũng không biết mình bị làm sao, ký ức cuối cùng, chính là mình âm thầm hít một chút sương mù, sau đó bị người ta dùng ám chiêu từ phía sau đánh một cái.

Đáng chết, thân thể chính mình, hiện tại càng ngày càng không chịu nổi khổ chế của mình nữa, mặc dù hân là yêu quái, bất quá cũng miễn cưỡng làm nam nhân dùng một chút đi.

Tiêu Mặc há hốc mồm, sớm đã bị hạnh phúc bất thành linh cảm mê đầu óc, hân di chuyển thân thể, dùng sức cởi quần áo của mình xuống, thậm chí ngay cả pháp thuật cũng quên dùng.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hiểu hân rất rõ ...

Hôn đến thần trí đều mơ hồ rồi, mơ hồ thật rồi nga...

"Có muốn ta ngồi xuống không?" Liễu Thanh Thanh lạnh lùng nói.

"Muốn, muốn!" Tiêu Mặc gật đầu như gà mổ thóc, mau, mau một chút, hân đã muốn không chịu nổi.

Hân muốn nàng, cho dù là hiện tại có nhà sư giết yêu đến giết hân, hân cũng muốn nàng...

Liễu Thanh Thanh đối với Tiêu Mặc tăng thêm vài phần khinh bỉ, con rắn này, đến tột cùng là mình trúng được, hay là hân trúng được?

Sau đó, từ trên thân hân ngã nhào xuống, nàng co rúc ở một chỗ, thở dốc không ngừng.

Tiêu Mặc cũng thở hổn hển, con mắt nghiêng một chút nhìn nữ nhân này, khỏe môi cong ra một đường cong mỉa mai hoặc, xoay người, bắt lấy thân thể của nàng, nghĩ muốn tiếp tục.

Nhưng là, thứ ở bên hông mình, thứ màu đen lạnh như băng này là cái gì? Tiêu Mặc lập tức nhú mày, duy trì ôm tư thế của nàng, không hiểu nói, "Liễu Thanh Thanh, ta vừa mới giúp nàng mị độc - - "

"Ta đã giải xong rồi!" Liễu Thanh Thanh cầm lấy súng lục, mặt không chút thay đổi nhắm ngay vòng eo mềm dẻo của hân, cũng chính là nơi dưới bụng bảy tác của hân, nàng ánh mắt trấn tĩnh, khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ, mặc dù vẫn mang theo nét ửng đỏ sau khi ân ái như cũ, nhưng là hiển nhiên đã không trầm luân như lúc bắt đầu.

Nàng thật sự đã giải độc, nói cách khác, nàng hiện tại không cần hân.

Chết tiệt, hân vừa mới hầu hạ nàng tốt như vậy, nàng liền quay đầu không nhận, muốn một cước đem hân đá văng ra sao?

Hân có chút tức giận, cắn chặt răng nhú mày nói, "Liễu Thanh Thanh, nàng qua sông rút ván, có tin hay không ta đem nàng..."

Liễu Thanh Thanh cầm lấy súng lục, hung hăng chìa vào đỉnh đầu hân, "Người định đem ta làm như thế nào?" Nàng uy hiếp nhìn hân, hân ngược lại lấy tay che ngực, về mặt ủy khuất.

Tiêu Mặc ho khan, sắc mặt của hân trở nên tái nhợt, ngay cả hạ khó đang ngẩng cao đầu cũng thấp xuống vài phần, hân thở hổn hển, "Không đem nàng làm như thế nào, chỉ là nữ vương, kính xin nàng cho ta có được hay không?"

Liễu Thanh Thanh liên tục cười lạnh, thu súng về tay, chỉ một túi hàng nói, "Ở trong đó có bạc, ra cửa quẹo phải đi thẳng - - "

Tiêu Mặc đứng dậy, nghĩ tới ra cửa quẹo phải rồi đi thẳng chính là thanh... lâu, nàng thế bảo mình lấy tiền đi thanh lâu giải quyết?

Thật là quá đáng! Hân mặc dù là yêu quái, nhưng cũng là một con yêu quái có căn cốt rõ ràng, lại muốn để hân đi thanh lâu tìm nữ nhân, nàng... nàng...

Hiểu hân rất rõ...

Tiêu Mặc tức giận đứng dậy, cầm bạc bên trong túi hàng, sau đó đi tới cửa, lại đem bạc ném trả cho nàng, hân đường đường là một xà yêu, làm sao lại phải cần đi thanh lâu tìm nữ nhân?

Hơn nữa chỉ bằng dung mạo của hân người gặp người thích, phạm là cô nương nhà nào thấy hân. Người nào là không xấu hổ nhìn lên, chỉ có hân làm như không thấy mà thôi, đem mình xem như chó nhà có tang mà đuổi ra ngoài, tức chết rồi, tức chết rồi...

Ra ngoài gian phòng, bị gió lạnh thổi, thế nhưng nửa điểm dục vọng cũng không có giảm đi, đứng trên lan can lầu hai của khách điểm, hân vẫn như cũ thờ dốt, phòng miệng thổi lên sợi tóc rủ xuống trên trán mình.

Chương 22: Thời gian ngắn như vậy, làm sao có thể đủ

Gương mặt tuần mỹ của hắn vốn có chút gầy, nhưng nhìn hắn tức giận như thế lại thêm vài phần mỉa hoặc, hơn nữa sắc mặt hắn tái nhợt, lại xuất hiện vài phần ửng đỏ, ngay dưới ánh đèn lại càng mê ly hơn, nhìn mê người không có gì sánh được.

Hắn đứng ở đó, chân dẫm lên trên lan can, mắt nhìn về phía xa, tay tùy ý đặt trên đùi của mình, một hành động, dục vọng vừa có lập tức liền bị dập tắt.

Dưới lầu có không ít ánh mắt đầy si mê của các cô nương phóng đến cho hắn, hắn cũng lười phản ứng, trong đó có một thiếu nữ áo vàng đang cầm một lọn tóc trước ngực, mắt mở thật to nhìn hắn, trước sau đều là vẻ yêu mến không thôi.

Hắn nhìn dưới lầu có nhiều người mê trai như vậy liền lập tức trở về phòng, đóng cửa "rầm" một tiếng, rồi ngất ngốc một mình trong phòng giận hờn.

Không lâu sau, ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa, sắc mặt hắn lập tức vui vẻ, chẳng lẽ là mị độc của Liễu Thanh Thanh lại tái phát, nàng đang muốn tìm hắn giải độc, hắn biết mà, thời gian ngắn như vậy thì làm sao mà đủ cho được.

Mở cửa phòng, gương mặt tuần mỹ đầy ý cười của hắn liền vụt tắt, đó là một thiếu nữ xa lạ, đang mặc y phục hạ nhân, trên đầu có búi hai cái bánh bao, vừa nhìn liền biết là nha hoàn.

"Muốn làm gì?" Tiêu Mặc nhíu mày tức giận nói, hắn không nhìn được quan sát nha đầu kia từ trên xuống dưới, nha đầu kia có vẻ lúng túng, lần đầu tiên được thấy nam tử tuần mỹ như thế, nói không khản trương cũng không thể.

"Công tử, tiểu thư nô tỳ mời công tử cùng đi du thuyền, mong công tử đồng ý!" Nha đầu kia cúi đầu, mặt đỏ bừng nói.

"Đã hơn nửa đêm rồi còn muốn du thuyền cái gì? Tiểu thư các người điên rồi phải không?" Tiêu Mặc tức giận nắc nứ, đẩy nha hoàn kia ra, định đóng cửa lại.

Nhưng nha đầu kia lại bước đến đứng trước cửa, bi thương nói: "Công tử, cầu xin người đi đi, nếu người không đi, tiểu thư lại đánh nô tỳ để trút giận nữa..."

"Phé vật kia, ngươi nói cái gì?" Bỗng nhiên có một tiếng quát lớn vang lên, sau đó nữ tử áo vàng vừa ở dưới lầu bước đến, một tay túm lấy nha hoàn ném sang chỗ khác, hai mắt trừng nha hoàn kia đầy tức giận, sau đó liền quay sang Tiêu Mặc cười trừ. Sắc mặt biến đổi rất nhanh, làm người khác phải khen một tiếng tuyệt diệu.

Nàng ta cười vô cùng ngọt ngào nhìn Tiêu Mặc, trang phục mặc trên người đều là vải thượng thừa, hai tay vuốt vuốt lọn tóc trước ngực, nàng ta nhún nhún nói: "Nếu như công tử nghĩ ra bờ sông không tiện, công tử ở trong phòng thôi cũng được, ta có thể lưu lại, chỉ là công tử ngày mai đến phủ ta cầu hôn, được chứ?"

"Ta có quen biết người sao? Vì sao ta phải đi đến phủ người cầu hôn, người không phải là muốn nam nhân đến phát điên rồi chứ?" Tiêu Mặc quả là giận không thể kiềm chế được, trời đã khuya vậy mà còn gặp người điên, hắn vừa nói vừa đẩy thiếu nữ áo vàng ra khỏi cửa.

Thiếu nữ phòng miệng rồi lại khóc òa lên, đại khái là âm thanh tranh chấp bên này ảnh hưởng đến căn phòng bên cạnh của Liễu Thanh Thanh đang ngủ, Liễu Thanh Thanh đứng trước cửa phòng, ánh mắt mông lung buồn ngủ nhìn sang.

Tiêu Mặc lập tức thay đổi sắc mặt, ôm lấy thiếu nữ áo vàng vào lòng, vỗ về nói: "Oanh Oanh, mau đến đây, gia biết oanh oanh là tri kỷ đêm khuya của ta, đêm nay gia nhất định cùng Oanh Oanh..."

Thiếu nữ kia trò tay không kịp, mắt trừng to nhìn chằm chằm vào Tiêu Mặc. Tiêu Mặc đem nàng ta kéo vào trong phòng, sau đó liền áp sát lỗ tai lên cửa phòng nghe ngóng động tĩnh bên ngoài, thiếu nữ then thùng giải thích: "Công tử, ta không phải là Oanh Oanh, tên ta là Thiên Hồng, Vân Thiên Hồng."

Trả lời với trích dẫn

Huỳnh Thiên Trúc

Message subject: Re: Bộ 2 c22Thư mục: Inbox

Chương 22: Thời gian ngắn như vậy, làm sao có thể đủ

Gương mặt tuần mỹ của hắn vốn có chút gầy, nhưng nhìn hắn tức giận như thế này lại thêm vài phần mỉa hoặc, hơn nữa sắc mặt hắn tái nhợt, lại xuất hiện vài phần ửng đỏ, dưới ánh đèn này lại càng mê ly hơn, nhìn mê người không có gì sánh được.

Hắn đứng ở đó, chân dẫm lên trên lan can, mắt nhìn về phía xa, tay tùy ý đặt trên đùi của mình, một hành động, dục vọng vừa có lập tức liền bị dập tắt.

Dưới lầu có không ít ánh mắt đầy si mê của các cô nương phóng đến cho hắn, hắn cũng lười phản ứng, trong đó có một thiếu nữ áo vàng đang cầm một lọn tóc trước ngực, mắt mở thật to nhìn hắn, trước sau đều là vẻ yêu mến không thôi.

Hắn nhìn dưới lầu có nhiều người mê trai như vậy liền lập tức trở về phòng, đóng cửa "rầm" một tiếng, rồi ngồi ngốc một mình trong phòng giận hờn.

Không lâu sau, ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa, sắc mặt hắn liền lập tức vui vẻ, chẳng lẽ là mị độc của Liễu Thanh Thanh lại tái phát, nàng đang muốn tìm hắn giải độc, hắn biết mà, thời gian ngắn như vậy thì làm sao mà đủ cho được.

Mở cửa phòng, gương mặt tuấn mỹ đầy ý cười của hắn liền vụt tắt, kia là một thiếu nữ xa lạ, đang mặc y phục hạ nhân, trên đầu có búi hai bánh bao, vừa nhìn liền biết là nha hoàn.

"Muốn làm gì?" Tiêu Mặc nhíu mày tức giận nói, hắn không nhận được quan sát nha đầu kia từ trên xuống dưới, nha đầu kia có vẻ lúng túng, lần đầu tiên được thấy nam tử tuấn mỹ như thế, nói không khản trương cũng không thể.

"Công tử, tiểu thư nô tỳ mời công tử cùng đi du thuyền, mong công tử đồng ý!" Nha đầu kia cúi đầu, mặt đỏ bừng nói.

"Đã hơn nửa đêm rồi còn muốn du thuyền cái gì? Tiểu thư các ngươi điên rồi phải không?" Tiêu Mặc tức giận mắng, đẩy nha hoàn kia ra, định đóng cửa lại.

Nhưng nha đầu kia lại bước đến đứng trước cửa, bi thương nói: "Công tử, cầu xin người đi đi, nếu người không đi, tiểu thư lại đánh nô tỳ để trút giận nữa..."

"Phế vật kia, ngươi nói cái gì?" Bỗng nhiên có một tiếng quát lớn vang lên, sau đó nữ tử áo vàng vừa dưới lầu bước đến, một tay túm lấy nha hoàn ném sang chỗ khác, hai mắt trừng nha hoàn kia đầy tức giận, sau đó liền quay sang Tiêu Mặc cười trừ. Sắc mặt biến đổi rất nhanh, làm người khác phải khen một tiếng tuyệt diệu.

Nàng ta cười vô cùng ngọt ngào nhìn Tiêu Mặc, trang phục mặc trên người đều là vải thượng thừa, hai tay vuốt vuốt lọn tóc trước ngực, nàng ta nhăn nhó nói: "Nếu như công tử nghĩ ra bờ sông không tiện, công tử ở trong phòng thôi cũng được, ta có thể lưu lại, chỉ là công tử ngày mai đến phủ ta cầu hôn, được chứ?"

"Ta có quen biết ngươi sao? Vì sao ta phải đi đến phủ ngươi cầu hôn, ngươi không phải là muốn nam nhân đến phát điên rồi chứ?" Tiêu Mặc quả là giận không thể kiềm chế được, trời đã khuya như vậy mà còn gặp người điên, hắn vừa nói vừa đẩy thiếu nữ áo vàng ra khỏi cửa.

Thiếu nữ phòng miệng rồi lại khóc òa lên, đại khái là âm thanh tranh chấp bên này ảnh hưởng đến căn phòng bên cạnh của Liễu Thanh Thanh đang ngủ, Liễu Thanh Thanh đứng trước cửa phòng, ánh mắt mông lung buồn ngủ nhìn sang.

Tiêu Mặc lập tức thay đổi sắc mặt, ôm lấy thiếu nữ áo vàng vào lòng, vỗ vỗ nói: "Oanh Oanh, mau đến đây, gia biết oanh oanh là tri kỷ tối đêm khuya của ta, đêm nay gia nhất định cùng Oanh Oanh..."

Thiếu nữ kia trở tay không kịp, mắt trừng to nhìn chằm chằm vào Tiêu Mặc. Tiêu Mặc đem nàng ta kéo vào trong phòng, sau đó liền áp sát lỗ tai lên cửa phòng nghe ngóng động tĩnh bên ngoài, thiếu nữ then thùng giải thích: "Công tử, ta không phải là Oanh Oanh, tên ta là Thiên Hồng, Vân Thiên Hồng."

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Người không được phép sợ hãi

Bên ngoài ngoài trừ tiếng bước chân nha hoàn rồi đi cũng không có âm thanh nào khác. Tiêu Mặc nhíu mày, không nghe nữa nhưng sau đó cách vách có âm thanh đóng cửa.

Hắn thở dài tiếp tục lắng nghe.

Không biết trong lòng Liễu Thanh Thanh nghĩ thế nào? Bình thường dùng chiêu (dục cự hoàn nghênh) với hắn. Hắn đều giả hoan hảo (XXOO) với nữ nhân khác để đổi chiêu. Nhưng lúc này lại không hiệu quả.

Trong phòng, thiếu nữ áo vàng với sắc mặt đỏ bừng, từ từ tiến đến trong khi tay đang đặt trên thắt lưng và nói "Công tử, ta vì đào hôn nên chạy trốn được người cứu giúp. Nay ta trao thân cho người là ý nguyện của ta nhưng người phải nhớ đến phủ nhà ta cầu hôn, nhà ta là..."

"Chờ chút." Tiêu Mặc cắt lời thiếu nữ đang nói. Hắn nhìn từ trên xuống dưới đánh giá thiếu nữ "Ngươi xấu như vậy, có người thèm cưới sao? Có người chịu cưới ngươi còn không mau gả mà còn chơi trò đào hôn?"

Thiếu nữ khó hiểu, dùng đôi mắt rung rung nhìn Tiêu Mặc. Tiêu Mặc vừa nói vừa đẩy cô ta ra cửa “đến từ đâu thì về đó đi, đừng làm bẩn mắt bổn công tử.”

“Công tử...” mắt thiếu nữ áo vàng đỏ lên sắp khóc. Tiêu Mặc không quan tâm “Bùm” một tiếng đóng cửa.

Thiếu nữ có bao giờ chịu sự nhục nhã này nên đứng ngoài cửa khóc lên. Tiêu Mặc lại thêm phiền lòng, đến cùng là muốn như thế nào, như thế nào mới có thể sung sướng một lần với Liễu Thanh Thanh đây?

Cùng lúc này, Liễu Thanh Thanh kéo theo Tiêu Mặc muốn thoát ba nhà sư giết yêu truy sát. Nhìn thấy màn đêm dần buông xuống, Liễu Thanh Thanh cười ngửa, Tiêu Mặc giúp nàng dắt, hai người đi vào một khu rừng.

Buộc ngựa chắc chắn, Tiêu Mặc nằm xuống chuẩn bị ngủ, Liễu Thanh Thanh lại đá hấn “Không cần canh đêm sao? Canh chừng ba tên thầy ma kia.”

“Không cần đâu, nơi này là chỗ giao nhau giữa yêu giới và nhân giới, bọn chúng không dám tới đây.” Tiêu Mặc lơ đãng nói.

Liễu Thanh Thanh cúi đầu xem cây cỏ xung quanh xem có khác gì với những cây cỏ lúc trước. Hắn cố gắng nhìn Liễu Thanh Thanh, thấy nàng nhỏ một cọng cỏ lên xem. Hắn lại làm bộ không đếm xỉa tới, mắt nhìn lên bầu trời ngấm trăng.

Liễu Thanh Thanh hừ lạnh một tiếng xem như không thấy ánh mắt của hắn. Sau đó đến một gốc cây nhặt củi nhóm lửa.

Nàng ngồi một chỗ không nói gì ngược lại Tiêu Mặc ho khan vài tiếng nói “Liễu Thanh Thanh, ngươi không muốn biết chuyện của yêu giới sao? Ta sẽ nói cho ngươi biết, có điều ngươi đừng sợ nhé.”

Liễu Thanh Thanh không nói gì, không còn chuyện gì có thể làm cho nàng lo sợ.

“Yêu quái ghét nhất là con người. Cho nên mỗi con đều muốn ăn thịt người. Bọn họ thích nhất là moi tim người ra khi nó còn đập. Máu tươi xinh đẹp làm cho bọn chúng nhìn thấy thì chảy nước miếng...” Tiêu Mặc tạm dừng, đứng lên “Thật là quên mất, ở đây trời vừa tối sẽ là yêu giới. Mà yêu giới thì không được có con người...”

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi*, *Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Đem người bên cạnh ngươi để hiến tặng cho yêu vương

Edit : Lãnh Băng Hình

Beta : Đào

Liễu Thanh Thanh nhíu mày, đứng lên tra xét bốn phía, xác thực, sương mù màu tím khả nghi dâng lên bốn phía, mặc dù không có độc, nhưng bây giờ là ban đêm, trông lại quý dị vô cùng.

Nàng nắm chặt súng lục bên hông, con mắt lạnh lùng nhìn Tiêu Mặc, "Nếu đi nhằm yêu giới, sẽ như thế nào?"

"Yêu quái ghét nhất là con người, yêu quái không đi ra thế gian, đã tốt lắm rồi, nếu là người đi vào yêu giới, cũng chỉ có thể bị vạn yêu phanh thây..." Tiêu Mặc đứng ở nơi đó, sắc mặt ngưng trọng nói.

Hắn nhìn sương mù tím dần lên khắp nơi, lại vụng trộm nhìn sang sắc mặt của Liễu Thanh Thanh, làm bộ phiền muộn.

"Ta bây giờ rời đi, vẫn còn kịp sao?" Liễu Thanh Thanh nhìn khắp bốn phía, không hoài nghi chút nào lời nói của Tiêu Mặc, bởi vì nàng đã nghe thấy, tiếng yêu quái rú lên, hình như rất gần đây, nhưng hình như cũng xa tận chân trời.

Thanh âm kia thổi mạnh vào màng nhĩ của nàng, thê lương vô cùng, nàng cảm thấy có chút giống ác quỷ lấy mạng, cũng không phải giống yêu.

"Không kịp rồi, mặt trời vừa xuống, chính là lúc cửa chính yêu giới cùng trần gian đóng lại, sư giết yêu không qua được, yêu giới cũng không ra được, Liễu Thanh Thanh, ngươi thăm rồi..." Tiêu Mặc thở dài, chỉ thấy nơi hắn đứng, xuất hiện một con rết tinh, con rết rất lớn, giương nanh múa vuốt nhìn nàng, lộ ra hàm răng dữ tợn.

Nàng nhíu mày, lưu loát thay súng lục, cầm lên súng tự động, "Đô đô đô" hướng tới yêu tinh bắn ra.

Tiêu Mặc đứng ở sau lưng nàng, dùng tay bưng kín hai mắt của mình, con rết tinh, thật sự là quá bi thảm...

Ngọn lửa quét qua, con rết tinh thờ ra hơi thờ lửa, biến mất không thấy gì nữa.

Tiêu Mặc chỉ lắc đầu nói, "Bên kia, bên kia đến rất nhiều yêu quái - - "

Liễu Thanh Thanh đưa mắt nhìn, quả nhiên, đối diện tầng tầng lớp lớp, cảm đầu đại khái là nhện tinh, đầu người trên thân thể của nó thật buồn nôn, và nó đang thật nhanh bò hướng tới bên này.

"Này, bên đây có nữ nhân nhân loại..." Con nhện tinh kia phát hiện Liễu Thanh Thanh, kêu to lên.

Tiếp theo tất cả yêu quái bị dụ dỗ mà lên, đếm kỹ, thế nhưng có 8, 9 con, Liễu Thanh Thanh cảm sung tự động, xem chừng mình có thể không thể đưa bọn họ rời đi.

Nhưng mà trừ ỏ này, còn có ỏ tiếp theo, nơi này chính là yêu giới, yêu tinh nhiều vô số, mà đạn của nàng thì lại hạn chế.

Hơn nữa không biết đạn này, có thể hay không đánh chết yêu tinh, vừa mới con rết tinh chỉ là biến mất, cũng không nhìn thấy thi thể của nó.

Liễu Thanh Thanh tiện tay đổi thành đạn hình thoi, lạnh lùng nhìn về phía trước, phía trước một mảnh hỗn loạn, bảy tám yêu tinh dắt một sợi dây thừng, sợi dây thừng đó một đầu treo đến 5 cái đầu người.

Mặt khóc, toàn thân đều là máu, vết thương không rõ hình dạng

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Bây đâu, bắt cho được nữ nhân nhân loại này!

"Không, không..." Tiêu Mặc cuống quýt khoát tay, sau đó kinh ngạc nhìn Liễu Thanh Thanh, "Nàng mặc dù là nhân loại, nhưng mà không phải nhân loại bình thường, Sơn Dương đại thúc, ngài thả nàng có được hay không?"

Liễu Thanh Thanh nín thở đưa mắt nhìn, vừa nhìn Tiêu Mặc, thời khắc máu chốt, cho nên hần cũng sẽ nói mềm, bất quá nhìn tình huống một chút rồi quyết định.

"Không thể, người cũng biết quy củ yêu giới, nếu là nàng với người không có quan hệ gì, người đem nàng giao cho chúng ta đi, người xem một chút, chúng ta tới nay còn thiếu rất nhiều người đây..." Sơn Dương tinh chỉ vào phía sau một chuỗi người.

Chỉ thấy một người trong đó là yêu quái hồ mặt nanh, một tay thọt vào ngực một người thiếu nữ trong đó, máu tươi phun trào, hần ngông cuồng cười, móc nội tạng của thiếu nữ ra tìm trái tim vẫn còn sống "Bang bang" nhảy lên, hần ngửa đầu nuốt vào.

Sơn Dương quay đầu lại giận khiển trách, "Hồ nha, nói qua bao nhiêu lần, tới nay số lượng nhân loại vốn là không đủ, người còn dám ăn vụng, không muốn sống nữa sao?"

Hồ nha kia ngượng ngùng cười, trong miệng ăn món ngon, chỉ vào liễu Thanh Thanh nói, "Đây không phải là có rồi sao? Sơn Dương đại thúc, hồ nha ta đây thay người đi bắt tới..."

"Không được!" Tiêu Mặc tiến lên, ngăn ở trước người Liễu Thanh Thanh, gấp gấp nói, "Các người không thể động bọn họ, nếu không là không tuân theo quy củ yêu giới!"

"Quy củ Yêu giới gì?" Sơn Dương tiến lên, tay đặt trên lưng, cái đầu hần chỉ cao tới bên hông Tiêu Mặc, nhìn qua hết sức buồn cười, hần đi thông thả bước đi tới đi lui, Tiêu Mặc lấy hết dũng khí, nhìn Liễu Thanh Thanh một cái, ưỡn ngực nói, "Nàng là lão bà ta, các người không thể động nàng, nếu không liền không tuân theo yêu giới, quy củ tự giết lẫn nhau!"

"Người có chứng cứ gì chứng minh, nàng là lão bà người?" Sơn Dương tiếp tục hỏi.

"Là lão bà ta chính là ta lão bà, nơi nào còn cần gì chứng cứ? Chẳng lẽ muốn chúng ta bây giờ động phòng cho các người nhìn?" Tiêu Mặc mồm miệng lạnh lợi phản bác.

Sơn Dương gật đầu, "Đây là một ý kiến hay, chỉ muốn các người hiện tại động phòng cho chúng ta nhìn, ta liền nhận nàng là lão bà của người, sau đó thả nàng —— "

"Ta không phải là lão bà của hần, người nếu là muốn bắt ta, lập tức đi lên!" Liễu Thanh Thanh giờ sung tự động lên, sát khí trong mắt hiển lộ, ngang nhiên lăm lăm nhìn Sơn Dương, nàng không tin, AK47 của nàng không đối phó được mấy yêu quái này.

Mới vừa rồi nàng cẩn thận quan sát, cũng chính là Sơn Dương cảm đầu có chút thực lực, còn lại đều là Binh tôm tiểu tướng. Lại nói, ngư lôi lựu đạn nàng

mang theo trên người còn không có lấy ra xài, nếu như bọn họ thật đem nòng ép buộc, cùng lắm thì cá chết lưới rách.

"Thanh Thanh, chớ phô trương làm anh hùng nhất thời!" Tiêu Mặc giảm thấp thanh âm xuống, đề sát vào Liễu Thanh Thanh, "Son Dương là nơi này trường tuần tra, chỉ cần hấn ra lệnh một tiếng, ngàn vạn yêu quái phụ cận cũng sẽ chạy tới..."

Liễu Thanh Thanh cau mày, lạnh lẽo quan sát son dương, hừ, hấn là thủ lĩnh sao?

Vậy thì trước khi hấn ra lệnh một tiếng, giết hấn là được.

Son Dương cảm giác một trận lãnh ý khó hiểu, hấn đứng ở nơi đó, run run một cái, "Bây đầu, bắt cho được nữ nhân nhân loại này!"

Hấn chấp hai tay sau lưng, hướng phía trước đi tới.

Liễu Thanh Thanh há có thể cho hấn chạy trốn, súng tự động trong tay phun ra ngọn lửa, tia sáng chói mắt, nhanh chóng mù mắt mấy yêu tinh.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Các người không thể giết nòng, nòng hiện tại gả cho ta

Lúc này, Tiêu Mặc phi thân ra, "Son Dương đại thúc, không cần bắt Thanh Thanh..."

Hấn cản ở trước mặt, bắt được son Dương đại thúc, lần lượt xuống ngựa ong dường như viên đạn.

Liễu Thanh Thanh lông mày nhíu lại, vội vàng thu hồi súng trong tay, nhưng Tiêu Mặc đã trúng đạn quá nhiều, không biết có thể hay không tiếp tục chống đỡ.

Son Dương giận dữ, quát, "Ám tiền đã thương người, tính là bản lĩnh gì, mau, mau bắt lại nòng - -"

Tất cả yêu tinh ủa lên lúc Liễu Thanh Thanh vừa rồi đánh Son Dương, đã bắn xong một con bị dính đạn, lúc này lại đổi viên đạn đã không còn kịp rồi, chỉ có thể đem súng tự động dựng ở một bên, lấy súng lục từng bước từng bước giải quyết.

Phàm là đến gần nòng, nòng liền cận thân bác đầu.

Đáng tiếc, nòng cuối cùng đã đánh giá thấp những yêu tinh này, miệng của những yêu tinh này, nhà tơ nhà khói, rất nhanh, nòng bị trói lại.

Lúc này, trên người nòng cũng chỉ bị một chút vết thương nhẹ, hoàn hảo chỉ là vết thương nhẹ.

Nòng bị áp chế, chết sống không chịu quỳ xuống, Son Dương kia liền đập nòng một cước, nòng bắt đắc dĩ, cùng Tiêu Mặc quỳ cùng một chỗ.

Tiêu Mặc trúng đạn của nòng, lại bị bảy yêu quần ẩu, trong chốc lát đã hấp hối.

Khóe môi hấn đều là máu tươi, hơi thở mong manh nhìn Liễu Thanh Thanh, "Thanh Thanh, ta sắp chết, người có thể trước khi ta chết, gả cho ta được không?"

Liễu Thanh Thanh lông mày nhăn lại, mặc dù nòng hết sức ghét cái con xà yêu này, là không thể phủ nhận, xà yêu này tổng cộng đã cứu nòng hai lần.

Lúc này đây, hấn là dùng tính mạng của mình cứu nòng, nòng nhíu mày do dự, bên cạnh Son Dương đã giờ lên đao chặt đầu, "Giết cả nữ nhân loài người này, giết nòng!"

Bên cạnh các yêu tinh hét lớn, dù sao vừa mới vì bắt nòng, bọn họ phải trả giá không phải nhỏ.

"Giết, giết, giết..."

"Moi trái tim của nòng ra..."

"Moi, moi, moi..."

Liễu Thanh Thanh lông mày chau chặt lại, quỳ ở nơi đó, khóe môi tràn ra tia máu.

"Các người không thể giết nòng, nòng hiện tại gả cho ta, nòng hiện tại liền cùng ta động phòng..." Tiêu Mặc gào thét, quay đầu lại trừng mắt nhìn Son Dương.

Son Dương cười lạnh, "Người xem nàng, chết cũng không nguyện gả cho người, người nên hết hy vọng đi!"

Tiêu Mặc lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, "Thanh Thanh, người mau trả lời a, người nguyện ý gả cho ta, người nguyện ý..."

Liễu Thanh Thanh trầm mặc hồi lâu, cuối cùng mở miệng, "Ta nguyện ý - - "

Không phải là vì báo ân, mà là vì sống sót.

Chỉ cần có thể còn sống sót, nàng có thể ủy thân gả cho xà yêu này, sau đó đem bảy yêu tinh sau lưng này, lẳng trờ tử tử, phơi thây ngoài hoang dã.

Nghe thấy nàng nguyện ý gả cho Tiêu Mặc, không biết vì sao, tất cả yêu tinh cùng hoan hô lên, liền ngay cả Tiêu Mặc cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Động phòng rất nhanh dùng yêu thuật biến ảo mà thành, ngọn nến, hi khăn, có đầy đủ, hai người ở trong rừng cây dưới sự giám thị của bảy yêu đã báỉ thiên địa, cuối cùng còn động phòng.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: yêu nghiệt, hiện tại xem người còn có thể chạy hướng nào!

Edit: Nhan Như Song

Beta: Đào

Hai tay Liễu Thanh Thanh bị trói ở sau lưng, tinh thần Tiêu Mặc không tệ, lấy ngón tay chỉ huy đám yêu tinh kia rời đi, nhưng đám yêu tinh kia chính là không chịu, làm ồn lên.

Không biết ai hô một câu, "Nhà sư giết yêu đến kia..."

Tất cả yêu tinh giải tán lập tức, ngay cả Tiêu Mặc cũng thay đổi sắc mặt, hẩn thấp giọng mắng một câu, sau đó kéo Liễu Thanh Thanh chạy đi.

"Lão bà, việc động phòng của chúng ta đổi chỗ, chờ bỏ được mấy cái đuôi này, chúng ta chuẩn bị đại chiến một trận, ta muốn ở phía trên đấy!" Tiêu Mặc kéo tay của nàng, thật nhanh chạy trước, sau đó phát hiện Liễu Thanh Thanh theo không kịp, một tay dứt khoát ôm lấy nàng, sau đó cười mây đạp gió.

"Tiêu Mặc?"

"Ân~ "

"Người nói nơi này là yêu giới, người phạm không vào được cũng không ra được?"

"Đúng." Tiêu Mặc không ý thức được đến có gì không đúng, nhưng Liễu Thanh Thanh đã gầm hét lên, "Nhà sư giết yêu là người, bọn họ cũng có thể tiến vào sao, đám yêu tinh mới vừa rồi kia, đều là người kêu đến diễn kịch à, còn có mấy người khác, cũng là người thuê diễn vai quần chúng có đúng hay không?"

Tiêu Mặc ngăn ra, bị rống đến đỉnh tai nhức óc, thân thể cũng rơi xuống đất, Liễu Thanh Thanh tháo dây thừng ra, đồ ập xuống chính là một bạt tai, Tiêu Mặc bị đánh đến bối rối, nhà sư giết yêu cũng chạy tới.

"Yêu nghiệt, hiện tại xem người còn có thể chạy hướng nào!" Một nhà sư giết yêu cầm đầu, rút bạc kiếm ra, hướng tới Tiêu Mặc.

Tiêu Mặc bụm mặt, âm thầm nhìn Liễu Thanh Thanh, hồn nhiên không để ý tới sư giết yêu đang ở một bên.

"Vì cái gì gạt ta?" Liễu Thanh Thanh nghiêng răng nghiêng lợi, hai tròng mắt như đang phát ra ngọn lửa, có thể đốt Tiêu Mặc thành một đám tro.

Tiêu Mặc cúi đầu, không biết xấu hổ nói, "Ta muốn cùng người làm – chuyện yêu, mỗi đêm đều làm, ta muốn người, muốn người mỗi lần đều thỏa mãn ta..."

Lời hẩn nói còn chưa dứt, Liễu Thanh Thanh lại tát thêm một cái, Tiêu Mặc bị đánh lui về phía sau vài bước, bụm mặt không nói lời nào.

"A di đà phật, các người đang làm cái ... " nhà sư bên cạnh, dĩ nhiên là đệ tử phật gia, niệm phật một câu, muốn mở miệng mắng, lại bị Tiêu Mặc dồn sức đánh, "Khốn kiếp, tên khốn kiếp, các người dám phá chuyện tốt của ta, không muốn sống nữa sao? Sao? Không muốn sống nữa sao?"

Hắn bị đánh liên tiếp, ba nhà sư bên cạnh nhìn nhát thời bối rối, quên giúp đỡ, gặp đồng bọn của mình bị đánh rớt vài cái răng, lúc này mới tiến lên, ba người cùng nhau vây đánh Tiêu Mặc.

Đây là một trận chiến kinh thiên động địa, Liễu Thanh Thanh lúc này đây mới nhìn rõ thực lực chân chính của Tiêu Mặc, lúc hắn nổi giận, cuồng phong mang theo gào khóc thảm thiết, như muốn nuốt hết tất cả.

Ba nhà sư rất nhanh bị hắn đánh ngã xuống đất, đôi mắt đỏ híp dài của hắn, trên tay dính máu, bước lên muốn giết chết các nhà sư.

Hắn tức giận, mới vừa rồi rõ ràng sẽ thành chuyện tốt, nhưng lại bị ba nhà sư chết tiết này đột nhiên phá hư.

Vừa rồi hắn rõ ràng đã diễn tiết mục thâm tình cho nàng, vì cái gì nàng không sẵn sàng tiếp nhận?

Còn có việc nàng đánh hắn...

Nàng lúc nào cũng đánh hắn, lần đầu tiên gặp mặt, nàng đã đánh hắn. Về sau còn đánh, tiếp theo vẫn đánh như cũ, mới vừa rồi trước mặt người ngoài, nàng còn đánh hắn tới choáng váng đầu óc.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Vì sao nàng muốn đánh hắn?

Vì sao nàng muốn đánh hắn? Vì sao?

Trong cánh tay thon dài còn đang nắm lấy trái tim của nhà sư, hắn hơi dùng sức, trái tim kia nổ tung, tên nhà sư kia mắt tròn, ngã xuống giữa vũng máu.

Bên tai truyền đến một tiếng súng vang, thân thể Tiêu Mặc chấn động, chậm chậm xoay người lại, chỉ thấy Liễu Thanh Thanh cầm súng lục nhắm vào hắn.

Máu tươi trên tay hắn đầm đìa, còn súng trên tay nàng đang phả làn khói nhẹ, chứng minh phát súng vừa rồi là do nàng bắn.

Môi Tiêu Mặc run run, còn muốn nói điều gì, nhưng không kịp nói được gì, đã ngã xuống vũng máu.

Bị phát súng kia bắn trúng, mặc dù không phải bảy tác rốn của hắn, nhưng là hắn vừa hao phí hết toàn bộ nguyên khí, giờ khắc này, rốt cuộc hắn không thể động đậy.

Sống một vạn năm, hắn chưa từng chật vật như vậy, hắn nằm nơi đó, nhìn Liễu Thanh Thanh từng bước một tiêu sái tới gần hắn, sau đó ngồi xổm người xuống xem xét thương thế của hắn.

Ngoài ra bên cạnh còn có hai nhà sư giết yêu, hai người này, đã sợ cháng váng, bao vây tấn công Tiêu Mặc, bọn họ tham gia không dưới ba lần, nhưng chưa từng thể thảm như vậy.

Mỗi lần Tiêu Mặc thấy bọn họ bỏ chạy, bọn họ cho rằng, Tiêu Mặc thật sự sợ bọn họ, nhưng thật không ngờ...

Nhìn thấy thực lực chân chính của hắn, bọn họ mới phát hiện cho dù tất cả pháp sư ở Dực quốc lại đây, đều không có khả năng là đối thủ của hắn.

Giờ khắc này thấy Tiêu Mặc ngã xuống đất, bọn họ làm sao còn dám nghĩ gì nữa, chỉ có thể bỏ lại vũ khí cuống quýt chạy trốn.

Liễu Thanh Thanh nâng Tiêu Mặc lên, chết tiết, thật nặng, sau khi hắn bị thương cũng không thể biến thành con rắn nhỏ sao?

Đem Tiêu Mặc nâng trở về khách sạn, tuy rằng hắn mờ mắt, duy trì thanh tỉnh, nhưng là từ đầu đến cuối cũng không có nói chuyện cùng Liễu Thanh Thanh.

Xem ra, xà yêu này, là tức giận thật đây.

Liễu Thanh Thanh đưa hắn lên giường, trên gương mặt xinh đẹp, một chút biểu cảm cũng không có, tiếng nói cũng không gọn sóng, không sợ hãi.: "ta trả nợ đan cho ngươi, từ nay về sau,, chúng ta không có bất cứ quan hệ nào, thân phận xà yêu của ngươi, không nên liên lụy đến ta, bằng không ta là người thứ nhất giết ngươi"

Nói xong, từ trong lòng nàng lấy ra một hạt châu màu đen, đem hạt châu đặt trên người Tiêu Mặc, lạnh nhạt xoay người rời đi, cũng không quay đầu lại.

Quá buồn cười, xà yêu kia, cũng dám tức giận, lấy sắc mặt cho nàng xem, hắn cho rằng hắn là gì của nàng? Nhi tử hay là lão công.

Nhì từ...

Nhớ tới cái từ này, Liễu Thanh Thanh mới nhớ tới tiểu nãi bao , nói nàng thật sự có một đứa con trai, nhưng đứa con trai này cũng là xà yêu.

Không biết xà yêu Bảo Bảo của nàng, hiện tại đi nơi nào, có hay không bị nhà sư giết yêu thời đại này bắt được.

Vừa mới nhớ tới Tiểu Nãi Bao, ở ngã tư đường một trận xao động, sau đó từ phía đông đi tới phía tây bắt đầu khởi động, không ít người hô, "Xà yêu, mau nhìn bên kia bắt được một con xà yêu."

Bước chân Liễu Thanh Thanh ngừng một lát, đôi mày xinh đẹp cau lại, sẽ không trùng hợp như vậy đi, vừa mới nghĩ tới Tiểu Nãi Bao, Tiểu Nãi Bao đã bị bắt ?

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Người có phải hay không nữa đêm còn muốn đi cắn người?

Liễu Thanh Thanh vừa ngắm nghía cây súng lục trên tay, vừa lăm liết nhìn huyện lệnh, huyện lệnh ghen hòng nhìn trần trối, muốn nói điều gì, nhưng ngay lúc nhìn thấy món vũ khí kỳ quái trên tay nàng thì lại ngăn người đứng ngay tại đó.

Thiếu nữ trước mắt này đẹp quá, so với xà yêu vừa mới bị trói lại kia thì xinh đẹp hơn rất nhiều, toàn thân nàng phát ra khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng, làm cho không người nào có thể sinh ra ý nghĩ khinh nhờn nàng, chỉ có thể đứng từ rất xa mà ngưỡng mộ.

Liễu Thanh Thanh quét mắt nhìn qua mọi người, lại phát hiện ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên người của nàng, hình như là bị vũ khí trong tay nàng làm cho kinh ngạc đến ngây người, cũng tựa hồ bị sự xinh đẹp cùng dung mạo của nàng làm kinh ngạc đến ngây người, tóm lại những người phía dưới, há to mồm, nhìn chằm chằm nàng, hồn phách như bay đi đâu mất rồi.

Nàng thu lại cánh tay bị thương, xoay người rời đi, lại bị ngộ nhận là thiếu nữ, ngờ ngạc nhìn theo bóng lưng của nàng, trong lúc nhất thời quên đi theo cùng nàng.

Nàng quay đầu lại, dùng ánh mắt nghiêm nghị nhưng lạnh lùng nhìn thiếu nữ một cái, thanh âm lạnh lùng: "Còn không mau đi?"

Cô gái kia "A" một tiếng, vội vàng tiến lên đi theo cùng nàng.

Một đám người, tự động nhường ra một con đường, trong ánh mắt của tất cả mọi người, mang theo thiếu nữ trở lại khách sạn.

Huyện lệnh nhìn theo bóng dáng của nàng, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, thiên hạ thế nhưng có nữ tử đẹp đến như vậy...

Trong khách sạn, Tiêu Mặc thấy Liễu Thanh Thanh trở lại, mừng rỡ, hẳn còn muốn, Thanh Thanh bị hắn mang đi, đang muốn đi tìm xem nàng ở đâu, không nghĩ tới, thế nhưng nàng sẽ tự mình trở lại.

Ngồi ở đằng kia, thiếu nữ rót cho Liễu Thanh Thanh một ly trà nóng, nhìn vẫy vẫy trên cổ tay nàng, lạnh lùng nói: "Để cho hắn nhìn một chút đi, có lẽ hắn sẽ biết, tại sao trên tay ngươi lại có vảy rắn!"

Thiếu nữ nhìn Tiêu Mặc, trên khuôn mặt tái nhợt, thế nhưng lại phát ra màu phấn hồng nhàn nhạt, nàng cúi đầu, vén ống tay áo của mình lên, đem cổ tay của mình đưa cho Tiêu Mặc xem xét.

Tiêu Mặc không để ý tới nàng, chỉ là ngồi ở chỗ đằng kia nhìn Liễu Thanh Thanh, cầu khẩn nói: "Thanh Thanh, ngươi đừng tức giận có được hay không? Cùng lắm thì về sau ngươi muốn ta làm cái gì, thì ta sẽ làm cái đó..."

Liễu Thanh Thanh nhú mày, lạnh lùng liếc hắn một cái, khẽ nâng lông mi lên nói: "Xem xem nàng đã xảy ra chuyện gì, ngươi có phải hay không nữa đêm còn muốn đi cắn người?"

Tiêu Mặc nhìn sang thiếu nữ, lại phát hiện thiếu nữ đang dùng ánh mắt hoài xuân để nhìn hắn, lập tức không vui, lông mày nhăn lại thật sâu: "Nàng xấu như vậy, ta cần nàng làm cái gì, Thanh Thanh, ngươi từ nơi nào nhặt về được người quái dị như vậy!"

Liễu Thanh Thanh kéo cổ tay của thiếu nữ qua: "Xem xem nàng là thế nào, thế nhưng lại có vảy rắn dài như vậy!"

"Ngươi đáp ứng ta trước, về sau mỗi ngày đều để cho ta giúp ngươi, thì ta sẽ giúp nàng xem!" Tiêu Mặc thừa cơ đặt điều kiện.

"Người mà nói nhảm thêm một chữ nữa, có tin hay không ta sẽ đem đầu của người đánh bẻ!" Liễu Thanh Thanh lạnh giọng, sắc mặt hết sức khó coi.

Tiêu Mặc lập tức ngậm miệng không lên tiếng nữa, vội vàng kéo tay của thiếu nữ, một bên nghiêng mắt nhìn trộm xem sắc mặt của Liễu Thanh Thanh, một bên giúp thiếu nữ nhìn vầy rần một chút.

"Ta tên là Hồng Nhan, cha ta cùng nương ta đều bị rần cắn chết, đại phu trong thôn cũng không nhìn ra ta bị bệnh gì..." Thiếu nữ giải thích, đôi mắt to sáng ngời, thỉnh thoảng nghiêng mắt nhìn trộm Tiêu Mặc.

Tiêu Mặc không đếm xỉa tới, hần mặc dù là xà yêu, nhưng lại không phải là đại phu, hần làm sao biết rõ nữ nhân này là bị làm sao?

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Nói, đứa bé kia đâu?

Nói, đứa bé kia đâu?

Liễu Thanh Thanh thấy hần rút tay về, cho là hần đã hiểu nên lập tức nói, "Nàng bị làm sao vậy?"

"Ừ, đại khái là bị rần độc cắn trúng thôi!" Tiêu Mặc cố làm ra vẻ kín đáo, thâm trầm.

"Không có biện pháp nào chữa trị sao?" Sắc mặt Liễu Thanh Thanh trở nên bình thản rất nhiều.

"Nếu có thì ta đã sớm hồi phục, người phải cẩn thận suy nghĩ, Thanh Thanh, tối nay ta có thể hay không ngủ cùng người, vết thương của ta vẫn chưa có hồi phục, hơn nữa bên ngoài còn có rất nhiều nhà sư giết yêu, mỗi ngày đều có âm mưu muốn tiêu diệt ta, ta hiện tại rất nguy hiểm..." Tiêu Mặc tiến lên, cẩn thận nắm lấy tay của Liễu Thanh Thanh, Liễu Thanh Thanh không có cự tuyệt, chỉ hơi có chút trầm ngâm hỏi, "Tiểu Nãi Bao đâu, người chính là người mà tiểu nam hài ôm lấy, gọi là phụ thân..."

"A, cái đó?" Sắc mặt của Tiêu Mặc lập tức trở nên rất khó coi, há to miệng, gật đầu nói, "Ta đã đem gửi nó, nhờ nuôi trong gia đình của một người bạn, người cũng biết, ta mỗi ngày đều bị đuổi giết, nếu để cho nó đi cùng ta thì sẽ rất nguy hiểm!"

Liễu Thanh Thanh gật đầu, thờ dài một tiếng, "Người nên đón nó về đi, ta đã suy nghĩ thông suốt rồi, nếu bé đã được sinh ra từ trong bụng ta thì ta về sau cần phải chú ý, quan tâm đến bé!"

"Tốt, tốt, chúng ta cùng nhau chăm sóc bảo bảo!" Tiêu Mặc trong lòng cười thầm, hy vọng câu hỏi của nàng ẩn tượng, không có để bọn người kia đem bảo bảo giết chết.

Sắp xếp xong Hồng Nhan, Liễu Thanh Thanh trở về lại phòng mình, đem những viên đạn nạp vào súng thật tốt, súng lục cùng súng tự động, toàn bộ đều được cất giấu ở một nơi rất bí ẩn, để đề phòng kẻ xấu nên nàng mang theo một cây súng lục dành cho nữ,. Súng lục này đã được trang bị, một phát bắn được hai mươi viên đạn, rất đầy đủ giúp nàng ứng phó kịp thời khi gặp nguy hiểm.

Bên trong Câu Lan Hiên, chủ tịch lắc lắc thân hình như rần nước, hoan nghênh đi tới, nàng vừa nhìn thấy Tiêu Mặc liền tiến lên vẫy tay chào, "Chao ôi ô, công tử, hôm nay không phải là có mặt hàng nào đó tốt tốt muốn bán cho ta chứ?"

"Ít nói nhảm đi, lần trước ta có bán cho người một người, bây giờ bé ở đâu?" Tiêu Mặc lạnh lùng hỏi, một phen kéo y phục của nàng lên, uy hiếp.

"Cái đó? Đứa bé kia?" Chủ tịch giả vợ hồ đồ, sắc mặt nhìn Tiêu Mặc rất khó coi.

Tiêu Mặc nhủ mày, độc ác nói, "Đứa bé kia rất xinh đẹp, ước chừng cũng khoảng bốn tuổi, tám mươi lượng liền bán cho người, như vậy về sau ta cũng không cần lấy tiền..."

"Ta, ta không biết người đang nói gì cả, phục vụ, phục vụ - -" chủ tịch vẫy khăn tay, bắt đầu gọi phục vụ.

Bên ngoài tay chân lập tức tiến lên, đoàn người liền đem Tiêu Mặc bao quanh, Tiêu Mặc nhíu chặt mày nhìn xung quanh, đúng là không biết tự lượng sức mình.

Hần liền nhắc y phục của chủ tịch, đem nàng hung hần ném ở một bên, tay chân bắt đầu dụ dỗ, chỉ trong nháy mắt, cả hai đều ngã trên mặt đất, chủ tịch thậm chí không thể thích ứng với tiêu chuẩn của Tiêu Mặc, làm thế nào ra tay.

Tiêu Mặc hung hăng đạp lên ngực của chủ tịch, tức giận hỏi, "Nói, đứa bé kia đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 31: Lão bà, con của chúng ta bị ném rồi

"Hài tử, hài tử bị Chu Dương vương phủ đón đi, người của Chu Dương vương phủ đưa tới một ngàn lượng bạc, bảo là muốn thay đứa bé kia chuộc thân, cái khác ta cái gì cũng không biết..." Chủ vị khóc cầu xin tha thứ, nói ra tung tích của Tiểu Nãi Bao.

Tiêu Mặc lùi chân về, trong lòng lặng lẽ nhớ kỹ cái tên, Chu Dương vương phủ.

Lúc trở lại khách sạn, khách sạn bên trong bên ngoài, đã bị người nha môn vây quanh, Tiêu Mặc không biết chuyện gì xảy ra, chỉ đành phải ẩn thân trốn vào khách sạn.

Liễu Thanh Thanh ngồi ở chỗ kia, Huyện lệnh đứng, không ngừng đối nàng cúi đầu khom lưng cười làm lành, bên cạnh còn có một cô gái trên tay mọc vảy rắn, cô gái kia thủy chung cúi đầu, trầm mặc không nói.

Không biết Huyện lệnh nói gì đó, Liễu Thanh Thanh cũng không phải vui mừng xoay người lại nói: "Hòa huyện lệnh, sự kiện tuyển tú, ta đã có chủ ý..."

"Liễu cô nương mời nói!" Hòa huyện lệnh tỏ ra thập phần khách khí, đối Liễu Thanh Thanh khúm núm.

"Người xem một chút cô gái này như thế nào? Nếu là ta sai người chữa hết da của nàng, làm cho nàng thay ta tiến cung tuyển tú, người xem như thế nào?" Liễu Thanh Thanh chỉ cô gái đang ở một bên, lơ đãng nói.

Hòa huyện lệnh sắc mặt lập tức khó coi, hồng nhan mặc dù cũng hết sức xinh đẹp, nhưng là cùng Liễu Thanh Thanh so với, còn kém rất nhiều, hẳn tự nhiên là không muốn.

"Tiểu thư, không cần, Hồng Nhan nguyện ý cả đời hầu hạ tiểu thư, tuyệt không tiến cung tuyển tú!" Hồng Nhan vừa nghe nói Liễu Thanh Thanh đề cử nàng tiến cung, lập tức quỳ gối quỳ xuống, giọng nói ngưng trọng.

Liễu Thanh Thanh kinh ngạc nhìn nàng ta, nàng thấy thời đại này nữ tử từ sau khi tiến cung đều về vãng, dù sao đi theo nàng, cả đời phải làm nha hoàn, nếu là có thể tiến cung, tiền đồ tự nhiên sẽ mở rộng.

Hòa huyện lệnh thuận tay đẩy thuyền, "Đúng vậy, Hồng Nhan cô nương tự mình không muốn, chúng ta cũng không thể cưỡng cầu, huống chi nếu là Liễu cô nương có thể đi vào cung, bốn huyện bảo đảm, Liễu cô nương nhất định có thể tắm rửa long ân, nếu là lại có nhất nam bán nữ, cô nương về sau thăng chức rất nhanh, sắp tới a!"

Liễu Thanh Thanh cười lạnh không nói, Hòa huyện lệnh còn định khuyên nữa, Tiêu Mặc cũng đã hiện thân, tiến lên phía trước nói, "Lão bà, con của chúng ta bị ném rồi, mau tìm thôi..."

Liễu Thanh Thanh liếc mắt nhìn hắn, hắn lại càng phát ra đắc ý, tiến lên khoác lên cánh tay Liễu Thanh Thanh, "Lão bà, con trai quá nghịch ngợm, ở nhà bằng hữu của ta, thế nhưng không biết nghe lời, đã trốn đi, bây giờ còn chưa có về nhà..."

"Người, người đã lập gia đình?" Hòa huyện lệnh sắc mặt khó coi, chỉ Tiêu Mặc.

"Đương nhiên, con của chúng ta cũng đã biết đánh đấm nói chuyện!" Tiêu Mặc nhướn mày, khiêu khích nhìn Hòa huyện lệnh.

Hòa huyện lệnh sắc mặt, lập tức trở thành màu gan heo, ấp úng nói, "Các người, các người chờ đó cho ta, ta sẽ không bỏ qua cho các người..."

Nói xong, hắn mang theo những người liên can thối lui ra khỏi khách sạn, Hồng Nhan không hiểu nhìn Tiêu Mặc cùng Liễu Thanh Thanh, ánh mắt nghi hoặc.

Liễu Thanh Thanh ngồi ở chỗ kia, liếc Tiêu Mặc một cái, lơ đãng nói, "Tiểu Nãi Bao thật sự không thấy?"

"Đúng vậy!" Tiêu Mặc chợt dạ rót một ly trà, đưa cho Liễu Thanh Thanh, Liễu Thanh Thanh thủy chung nhìn chăm chăm ánh mắt của hắn, tiếp nhận ly trà trong tay hắn nói, "Hắn ở nơi nào không thấy, có thể dẫn ta đi gặp bằng hữu của người không?"

Nói hài tử kia đi đâu?

Liễu Thanh Thanh thấy hắn đưa tay về, cho là hắn đã hiểu, lập tức hỏi: "Chàng làm sao vậy?"

"Ừ đại khái là trúng độc rắn" Tiêu Mặc giả vờ thâm trầm nói.

"Có biện pháp nào trị không?" Liễu Thanh Thanh sắc mặt hòa hoãn rất nhiều

"Có chừng ba, ta phải suy nghĩ lại đã, Thanh Thanh, tối nay ta có thể hay không cùng nhau thương lượng, thương thế của ta còn không có khôi phục,

bên ngoài còn có rất nhiều nhà sư giết yêu , mỗi ngày đều nghĩ cách giết ta thế nào , ta đang rất nguy hiểm...!" Tiêu Mặc tiến lên cẩn thận nắm tay Liễu Thanh Thanh , Liễu Thanh Thanh không có cự tuyệt , chỉ là động tác hơi âm trầm ."Tiểu Nãi Bao đâu , hay là hôm đó ngươi mà ..."

" A, cái kia ?" Tiêu Mặc sắc mặt nhất thời xấu xí, há to mồm, gật đầu nói : " Ta gọi hần cho một người bạn nuôi, ngươi cũng biết, ta mỗi ngày đều bị đuổi giết, nếu để cho hần đi cùng ta sẽ rất nguy hiểm!"

Liễu Thanh Thanh gật đầu , thở dài một tiếng:"Ngươi nhận hần trở về, ta đã nghĩ thông suốt, nếu hần từ trong bụng ta chui ra ngoài, ta sẽ chiếu cố hần"

"Rất tốt,chúng ta cùng nhau chiếu cố hần"Tiêu Mặc chân chó cười, ngực cô lại âm trầm,mong muốn chủ của Câu Lan Hiên, không có con rắn nhỏ , thẳng nhai con giết chết."

An trí xong , Liễu Thanh Thanh trở về phòng của mình, nạp lại đạn,súng tự động và súng lục giấu ở một nơi khác, chỉ mang theo người một chiếc súng lục. Súng lục này bắn hai mươi mốt phát , cũng đủ cho nàng lúc nguy cấp.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Nương tử, con chúng ta mất tích rồi

"Đứa bé, đứa bé đã bị người của Chu Dương vương phủ đón đi rồi, bên Chu Dương vương phủ cho người đưa đến một nghìn lượng bạc, nói là chuộc thân cho đứa bé, còn những cái khác ta không biết gì hết..." Tú bà khóc lóc van xin tha thứ nói ra chuyện đánh mất Tiểu Nãi Bao.

Tiêu Mặc bước lùi về sau, trong lòng thầm nhớ tên một người, Chu Dương vương.

Lúc trở về khách sạn, toàn bộ bên trong đã bị người của nha môn vây kín, Tiêu Mặc không biết xảy ra chuyện gì đành phải ẩn mình trốn vào bên trong.

Liễu Thanh Thanh ngồi một chỗ, huyện lệnh đứng bên cạnh, luôn miệng cười nịnh nọt, có hai con rắn đứng trên ống tay áo của vị hồng nhan kia, cô ta trước sau vẫn cúi đầu không nói gì.

Không biết là Huyện lệnh nói gì đó, khiến cho Liễu Thanh Thanh vốn không hồn không giận liền xoay người lại nói: "Hòa huyện lệnh, chuyện tuyển tú ta có một ý kiến..."

"Thỉnh Liễu cô nương giảng giải!" Hòa huyện lệnh thập phần khách khí, quay sang Liễu Thanh Thanh khúm núm nói.

"Ngươi xem vị Hồng Nhan này nào? Nếu ta bảo người của ta trị khỏi da của nàng, để nàng thay ta tiến cung tuyển tú, ngươi thấy thế nào?" Liễu Thanh Thanh chỉ vào Hồng Nhan bên kia, thờ ơ nói.

Về mặt Hòa huyện lệnh nhất thời sa sầm, vị hồng nhan kia tuy rằng lớn lên cũng rất xinh đẹp, thế nhưng nếu cùng với Liễu Thanh Thanh so sánh chính là thua một khoảng khá xa, hần hiển nhiên không muốn như vậy.

"Tiểu thư, không nên, Hồng Nhan nguyện hầu hạ tiểu thư cả đời, không muốn tiến cung dự tuyển tú!" Hồng Nhan vừa nghe Liễu Thanh Thanh đề cử mình tiến cung liền quý xuống, giọng điệu khẩn cầu nói.

Liễu Thanh Thanh vô cùng kinh ngạc nhìn nàng ta, ở thời đại này phụ nữ muốn tiến cung cũng vì vinh quang, thế nhưng là nha hoàn cả đời thì nếu có thể tiến cung thì tiền đồ tất nhiên sẽ khác hẳn.

Hòa huyện lệnh liền thuận nước thả thuyền: "Đúng vậy, Hồng Nhan cô nương đã không muốn thì chúng ta cũng không thể cưỡng cầu, huống chi nếu Liễu cô nương có thể vào cung, bản huyện lệnh cũng có thể đảm bảo, Liễu cô nương khẳng định long ân sủng hạnh, nếu lại có thêm một nam nữa thì cô nương sẽ thăng chức rất nhanh!"

Liễu Thanh Thanh cười nhạt không nói gì, Hòa huyện lệnh muốn khuyên thêm gì nữa thì Tiêu Mặc đã hiện thân, bước tới nói: "Nương tử, con của chúng ta mất tích rồi, mau mau đi cứu nó thôi..."

Đôi mắt của Liễu Thanh Thanh nhìn hần, thế nhưng như thế hần lại càng đắc ý, tiến tới kéo cánh tay của Liễu Thanh Thanh nói: "Nương tử, con chúng ta quá nghịch ngợm rồi, ở nhà bằng hữu ta thế nhưng lại giả ngốc rồi một mình trốn đi, đến giờ còn chưa về nhà..."

"Ngươi, ngươi đã lập gia đình rồi sao?" Sắc mặt Hòa huyện lệnh sa sầm lại, chỉ vào Tiêu Mặc nói.

"Đương nhiên, đến con cũng đã có rồi đấy!" Tiêu Mặc nhún mày khiêu khích nhìn Hòa huyện lệnh nói.

Sắc mặt Hòa huyện lệnh nhất thời sung huyết thành màu của gan heo, ấp úng nói: "Các ngươi, các ngươi nhớ đấy, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi..."

Nói xong hắn liền mang theo toàn bộ người của nha môn rời khỏi khách sạn, Hồng Nhan không hiểu nhìn Liễu Thanh Thanh và Tiêu Mặc, ánh mắt tràn đầy nghi hoặc.

Liễu Thanh Thanh ngồi một chỗ, liếc Tiêu Mặc một cái, thờ ơ nói: "Tiểu Nãi Bao thật sự là mất tích sao?"

"Đúng vậy!" Tiêu Mặc chợt dạ lấy một ly trà đưa cho Liễu Thanh Thanh, Liễu Thanh Thanh trước sau vẫn theo dõi ánh mắt của hắn, nhận ly trà trong tay rồi nói: "Hắn là mất tích ở nơi nào, có cần dẫn ta đi gặp bằng hữu của ngươi không?"

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Nãi Bao, ngươi rất đói bụng sao?

"Vẫn là không cần, ngươi biết đấy, bằng hữu của ta tính cách đều có chút kỳ quái, nếu ngươi đi, không chừng sẽ phát sinh chuyện gì đấy!" Tiêu Mặc cúi đầu, ngượng ngùng nói.

"Còn không nói thật cho ta!" Liễu Thanh Thanh "Bùm" một tiếng, đem ly trà đặt ở trên bàn, dọa Tiêu Mặc từ trên ghế nhảy dựng lên, đứng ở nơi đó mím môi nhìn nàng.

"Ngươi không nói ta cũng biết, ngươi bán Tiểu Nãi Bao vào Chu Dương vương phủ phải không? Chu Dương vương tính tình háo sắc, thích luyện đồng, lấy tướng mạo của Tiểu Nãi Bao, ngươi nhất định được không ít bạc đi?" Liễu Thanh Thanh lạnh giọng nói, ngoài miệng yếu ớt nhìn Tiêu Mặc.

Tiêu Mặc chợt dạ lắc đầu, "Không có, ta không có bán hắn vào Chu Dương vương phủ, là chính bản thân hắn đi..."

"Ngươi còn muốn gạt ta? Tiêu Mặc, ta vốn cho là ngươi mặc dù ngu, nhưng ít nhất cũng không ngu, không nghĩ tới, ngươi thế nhưng ngu xuẩn đến đáng thương, Tiểu Nãi Bao không gặp ta, tất nhiên sẽ quần quít lấy ngươi, hắn không thể nào tự đi một mình, ngươi nói một chút, Chu Dương vương đến tốt cùng cho ngươi bao nhiêu chỗ tốt, có thể khiến ngươi đối đãi với một hài tử bốn tuổi như vậy!" Liễu Thanh Thanh lạnh giọng nói, trong đôi mắt trong suốt, mang theo sát khí rét lạnh.

Tiêu Mặc lắc đầu, lần đầu tiên sợ hãi một người tức giận, "Ta không có thu chỗ tốt gì, hơn nữa, ngươi là mẫu thân của đứa nhỏ, là chính ngươi không cần hắn, hiện tại thì ngược lại oán ta!"

Liễu Thanh Thanh cười lạnh liên tục, đúng vậy, là nàng lúc trước không cần đứa bé kia, cùng xà yêu này có quan hệ gì, nàng ngồi ở chỗ kia mím môi suy tư.

Kỳ thật khi nàng đang hỏi Tiêu Mặc tung tích của đứa nhỏ, đã biết hài tử ở trong Chu Dương vương phủ, nàng chỉ là muốn dò ép Tiêu Mặc, âm thầm cứu hài tử ra mà thôi.

Không nghĩ tới, hắn thế nhưng thẳng thắn với mình, không nhìn thấy hài tử.

"Thanh Thanh, ngươi không cần lo lắng, ta nhất định tìm người cứu hài tử ra!" Tiêu Mặc đáng thương nhìn Liễu Thanh Thanh.

Chu Dương vương phủ, bên trong có ít nhất ba mươi nhà sư giết yêu, trong đó có mười người, là cao thủ mạnh nhất, hiện tại thương thế của hắn còn chưa phục hồi như cũ, không thể tùy tiện hành động.

Liễu Thanh Thanh nhìn hắn một cái, cũng không nói lời nào, chỉ là cảm xúc tức giận, viết ở trên mặt.

Trong Chu Dương vương phủ, Tiểu Nãi Bao ngồi ở một chỗ, trong tay ôm một thùng đồ ăn vặt, hắn ăn ngon lành ngọt ngào vô cùng, bên cạnh Chu Dương vương đang kinh ngạc nhìn hắn.

Đứa nhỏ này đã ăn ba thùng nứt hoa quả, hắn nhìn bụng hài tử, vẫn bằng phẳng như cũ, động tác ăn như thế mà một chút ý tứ dừng lại cũng không có.

Hắn ho khan hai tiếng, ngượng ngùng tiến lên, "Nãi Bao, ngươi rất đói bụng sao?"

Tiểu Nãi Bao lắc lắc đầu, vẻ mặt vô tội nhìn Chu Dương vương, nhưng động tác ăn, không thấy dừng lại chút nào.

"Không bằng chúng ta thương lượng một chút chuyện kế tiếp đi, ngươi biết ta mua ngươi trở về Chu Dương vương phủ, là làm cái gì sao?" Chu Dương vương kiên nhẫn hỏi.

"Bọn họ nói, là vì hầu hạ phía dưới của ngươi!" Thanh âm Tiểu Nãi Bao thanh thúy, khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt, thuần mỹ vô cùng, làm cho tâm Chu Dương vương ngứa khó nhịn.

"Đúng, đúng vậy, chính là phía dưới, ngươi có ý kiến gì hay không?" Chu Dương vương cười tiến lên, muốn cầm tay Tiểu Nãi Bao, nhưng lại sợ hãi mạo

phạm Tiểu Nãi Bao.

Nghe nói đứa nhỏ này, còn chưa từng bị sờ qua, hẳn cũng không thể hù dọa hài tử xinh đẹp này.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: A, con muối...

Tiểu Nãi Bao lắc đầu, "Phía dưới của người ăn không ngon, nhưng mà nếu như thêm nhiều gia vị vào, có thể miễn cưỡng ăn một tý..."

Chu Dương vương đứng lên, "Nãi Bao người thích ta giúp người thoát, hay là tự mình thoát?"

"Ta thích tự mình thoát..." Tiểu Nãi Bao mơ hồ không rõ, nhìn Chu Dương vương thân thể tràn đầy thịt thừa, bước lên gần hắn, túm lấy thịt mỡ trên người hắn, "Vương gia bên trong người giấu cái gì? Vì cái gì nó lại nổi lên thế?"

Chu Dương vương một đầu đầy mồ hôi lạnh, "Không có giấu cái gì, đây là thịt, thịt thịt..."

"Vì cái gì người đem thịt thịt giấu ở trong quần áo?" Tiểu Nãi Bao vẫn khó hiểu như cũ, ngồi xổm tại đó tra xét.

"Ở đây cũng có một cục thịt, thật lớn a!" Tiểu Nãi Bao la hoảng lên, đưa tay túm, sau đó Chu Dương vương gào lên, "Nhẹ một chút, nhẹ một chút..."

Tiểu Nãi Bao khó hiểu, "Vương gia người có phải bị khối u rồi không?"

"Cái gì là khối u?" Chu Dương vương đau đớn, trên mặt mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Tiểu Nãi Bao lắc đầu, "có U là phải cắt a, nếu không vương gia người sẽ chết..."

Chu Dương vương có loại xúc động đỏ mồ hôi hột, hẳn thế, hẳn muốn trực tiếp cùng đứa nhỏ này đến gia đoạn mạnh rồi, không muốn cùng hắn nói nhảm nhiều như thế.

"Vương gia, người xem, bên kia có con muối, mùa này thế mà lại có con muối!" Tiểu Nãi Bao chỉ con muối đang bám trên màn, cao hứng kêu to lên.

"Uh, đích xác là con muối!" Chu Dương vương cười, bắt đầu thoát y phục của Tiểu Nãi Bao .

Tiểu Nãi Bao căn bản không để ý tới hắn, nhảy lên giường, muốn bắt lấy con muối, nhưng mà con muối kia "Ong" một tiếng bay mất, hắn phòng miệng nhìn con muối bay mất thì mất hứng.

Chu Dương vương lần nữa áp sát đến, "Tiểu Nãi Bao, nhanh lên cởi quần áo đi, gia mua người về, không phải là vì muốn cho người xem con muối!"

Lúc này, con muối mất dấu, Tiểu Nãi Bao không nhìn thấy, chỉ có thể nhủ may không vui quý ở nơi đó.

Chu Dương vương bước đến, đem Tiểu Nãi Bao áp đảo, con muối "Ong" một tiếng, từ trên xà nhà xuất hiện, Tiểu Nãi Bao cao hứng trở lại, "A, con muối..."

"Bảo bối tâm can của ta!" Chu Dương vương nói rồi chạy tới.

Tiểu Nãi Bao "Vèo" một tiếng, hướng tới con muối bay đi, đợi đến khi hắn nằm sấp ở trên xà nhà bắt lấy con muối kia, thì Chu Dương vương đã sợ từng lớn mất, nằm tại nguyên chỗ run lẩy bẩy.

Lúc này, vốn là một đứa bé phần điêu ngọc trác thì đã không thấy, thay vào đó xuất hiện ở trên xà nhà, là một con rắn nhỏ cỡ bằng ngón tay cái.

Con rắn nhỏ thân thể đỏ bừng, hai con mắt, như mã não rất đáng yêu, nó uốn lượn hướng tới dưới cây cột bò lại, cuối cùng bò lên trên giường.

Khom người lại, con rắn nhỏ không ngừng bành trướng, cuối cùng biến thành hình dáng một người, nửa người trên của hắn biến thành dạng người, trong tay còn bóp con muối, nói, "Vương gia, ta hiện tại hầu hạ người nha..."

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyền Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Hấn là xà yêu, giết hấn đi!

Chu Dương Vương trong nháy mắt hóa đá, vội vàng che lại phía dưới của mình, sắc mặt trắng bệch, nằm ở nơi đó, động đậy cũng không dám.

Tiểu Nãi Bao giãy giụa, vừa mới biến thành con rắn nhỏ, nhưng ngay sau đó lại biến thành người, đuôi rắn làm thế nào cũng không biến thành hai chân được.

Hấn thống khổ nhú mảy, đuôi rắn quấn lên thân thể Chu Dương Vương, Chu Dương vương hét âm lên, "Rắn, có rắn a - -"

"Xuyt..." Tiểu Nãi Bao dựng thẳng hai ngón tay lên mặt Chu Dương vương, nhét con muỗi vào trong miệng hấn, Chu Dương vương bị buộc ngậm miệng lại.

"Vì cái gì không thể biến lại thành người, vì cái gì?" Tiểu Nãi Bao khổ sở giãy giụa, thật sự là rất khó chịu.

Nuốt xuống con muỗi, Chu Dương Vương lần nữa thét chói tai, "Có ai không, người mau đến đây, nơi này có xà yêu, xà yêu a..."

Tiểu Nãi Bao cũng có chút nóng nảy, sợ cái dạng này của mình bị trông thấy sau đó sẽ bị ghét bỏ, bé sót ruột biến thân, nhưng vô luận như thế nào, đuôi rắn kia đều không thu về được.

Chu Dương Vương đã né ra, coi bỏ nửa người trên vừa chạy vừa gọi, "người đến a, cứu mạng, cứu mạng..."

"Vương gia người đừng chạy, ta còn muốn hầu hạ người..." Tiểu Nãi Bao ở trong phòng giấy dựa, biến trở về hình người, đưa hai chân nhỏ ra, chạy đuổi theo Chu Dương Vương ở đằng trước.

Nhà sư giết yêu ở hậu viện Chu Dương vương phủ chạy tới, vừa chạy vừa quay đầu lại nhìn hai từ đáng yêu này một chút, hấn nhìn không được roi lệ, đứa nhỏ này tại sao lại chạy nhanh như vậy a...

"Vương gia, người nghe ta giải thích, ta không phải là xà yêu, nhưng cha ta là xà vương, vương gia người đừng chạy, ta sẽ không ăn người..." Tiểu Nãi Bao chạy tới đằng trước, nha hoàn ở một bên đều tròn mắt há hốc mồm, đây là trò đùa gì a?

"Mau, mau ngăn cản nó!" Chu Dương Vương chạy đằng trước, phân phó nha hoàn đứng ở một bên hóa đá, ngăn cản Tiểu Nãi Bao.

Nhưng bọn họ đâu phải là đối thủ của Tiểu Nãi Bao, Tiểu Nãi Bao chạy trốn từ dưới vai bọn họ, hay từ trong đám người chạy ra, la hét quần quít lấy Chu Dương Vương.

Chu Dương Vương khóc không ra nước mắt, hấn vì sao lại mua một xà yêu về vương phủ?

Nhà sư giết yêu ở hậu viện, đã để đó không dùng nhiều năm, bọn họ ở tại chỗ này, chỉ là nhìn trộm bóng lộc cao của Chu Dương vương phủ, nếu không bằng bản lãnh của bọn họ, sao lại ở chỗ này hứng chịu con giận không đầu.

Lúc Chu Dương vương chạy vào hậu viện, thét chói tai, tất cả nhà sư giết yêu đã bước lên phía trước, vây quanh Tiểu Nãi Bao.

Tiểu Nãi Bao đứng ở nơi đó, nhìn nhà sư giết yêu ở bốn phía, cảm thấy hơi thở nguy hiểm.

Hấn nháy con mắt vô tội, trong ngực vẫn như cũ ôm thùng mút hoa quả kia, đồ hải tử tham ăn này, đi chỗ nào đều không thể quên ăn.

Nhìn thúc thúc bá bá ở bốn phía cầm trường kiếm trong tay, hấn có chút hối hận, chuyện vui đùa lớn này, Chu Dương vương phủ, thế nhưng mai phục nhiều nhà sư giết yêu lợi hại như vậy.

Vươn mút hoa quả ra, hấn yếu ớt hỏi, "Thúc thúc bá bá, mời các người ăn mút hoa quả!"

"Hấn là xà yêu, giết hấn đi, giết hấn đi!" Chu Dương Vương nghiêng răng nghiêng lợi nói, trên trán đều là mồ hôi lạnh, vừa mới hù chết hấn, suýt nữa bị hải tử này đùa chết.

"Vương gia, đứa nhỏ này mặc dù có chút yêu khí, nhưng là tội không đáng chết, hấn không phạm phải bất luận giới luật gì, không bằng vương gia..." Trong đó nhà sư giết yêu lớn tuổi một chút, bước lên lâm bẩm nói.

Bạn đang đọc truyện *Xà Vương Tuyển Phi, Bản Cung Đến Từ Hiện Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.